

మే 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసకృత్యానం
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

మీరు అటువంటి దృశ్యము చూడగలమని అనుకొనివుండరు.
జెను. అది తమిళనాడులో వుంది!

**నవగ్రహాలు.
అందులో
ఒకటి.**

నవగ్రహాలు, తొమ్మిది గ్రహాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయి. భారతీయ జ్యోతిష శాస్త్రం గ్రహాల గమనం మీద ఆధారపడి వుంది కనుక నవగ్రహాలు ప్రతి ఒక్కరి విధిని నిర్ణయిస్తాయి. ఇవి కుంభకోణం నమీవంలో వున్నాయి. అంతేకాక ఒకదానికొకటి అతి వేరువలో వున్నాయి. సూర్యుని కోణం(సూర్యుడు), తింగిలూరు(చంద్రుడు), వైడిశ్వరన్ కోవలం(అంగారకుడు), తిరువెంకాడు(బుధుడు), అలంగుడి(గురుడు), కంచమూరు(శుక్రుడు), తిరునల్వేల్(శని), తిరునాగేశ్వరం(రాహు) మరియు కీళ్ పెరుంబల్లిం(కేతు) ఒక సారి దర్శించండి దేవానుగ్రహం పొందండి.

ఆన్లైన్ బుకింగ్ కోసం మా వెబ్సైట్ క్లిక్ చెయ్యండి
ttdconline.com

టిటిడిసి నిర్వహిస్తున్న కొన్ని ప్రాంతీక పర్యటనలు

★ ½ - రోజు చెన్నై సిటీ సైట్-సీయింగ్ టూర్	★ 6 - రోజుల సౌత్ ఇండియా టూర్	★ 8 - రోజుల ఆంధ్ర ప్రదేశ్ టూర్
★ 1 - రోజు మామల్లపురం టూర్	★ 7 - రోజుల మూగాంబిక టూర్	★ సమ్మర్ సెషన్ ప్రాంతీక టూర్
★ 1 - రోజు పొండిచ్చేరి టూర్	★ 8 - రోజుల తమిళనాడు టూర్	కోచ్ మరియు ట్రైన్లో
★ 3 - రోజుల నవగ్రహ టూర్	★ 8 - రోజుల గోవా-మంత్రాలయం టూర్	కొడై / ఊటి
★ 4 - రోజుల ఆరువడై పీఠ టూర్	★ 8 - రోజుల రిస్ట్-వెస్ట్ కోస్ట్ టూర్	

తమిళనాడు టూరిజిజమ్, తమిళనాడు టూరిజిజమ్ కాంప్లెక్స్, చాలాజా రోడ్, చెన్నై - 600 002.

ఫోన్: 91-44-2538 3333, 2538 9857, ఫ్యాక్స్: 91-44-2536 1385 ఇ-మెయిల్: ttdc@md3.vsnl.net.in Website: tamilnadutourism.org
Visit us at: www.tn.gov.in

THE FNUM ICE CREAM FAMILY

Back row (from left to right): Vanilla, Chocolate and Casata
 Front row (from left to right): Pista, Italian Delight, Kaju Kismis, Mango 2-in-1, Butterscotch and Strawberry

Each is one type ya!

Discover

Andhra Pradesh

INDIA

భూగర్భంలో మనోహర దృశ్యాలు

ఆదిపు వూనమ్మ కొండ గ్రహిలలో నివసించేవారు. కొండలలోని కాధు : భూ గర్భంలో కూడా గ్రహిల ఉంటాయి. వు ను పిల్ల ప్రివేంచడానికి పిల్లలు నంతవకాలంగా భూ ప్రి లోపిల సిహజుద్ధంగా ఏర్పడన భాళి ద్రిదేశాలు గ్రహిల. అలాంటి గ్రహిలను గ్ర రించి వు రిన్ని వేశపాలను తెల్ల సి కుందాం.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కర్నూలు జిల్లాలోని బెల్లం గ్రహిలను ఒకసారి సిందర్శించి వద్దాం రండి. బిలం అంటే గ్రహి అని అర్థం. బిలం అన్నమాటే కాలక్రమంలో బెలుంగా రూపాంతరం చెందిందని చెబుతారు. భారతదేశంలో సిమతల మైదానాలలో ఏర్పడిన చాలా పొడవైన గ్రహిల సిన్న దాన్తం ఇది. ఇది దాదాసుగి కిన్చి. పొడమా ఉంటుంది. అంధ్ర లో 2 కి.మీ. దూరంవరకు సులభంగా వెళ్ళి రావచ్చు. ఒక గ్రహి వు రిక గ్రహి తో కలిసి ఉండడంవల్ల ఒకే బోట చాలా పొడవైన గుహ ఏర్పడందన్నమాట!

బెల్లం గ్రహిలలో పొడవాటి మార్గాలు, ఉన్నట్టుండి నికాలవైపు వుంటుపాలలోకి దారిస్తాయి. అక్కడక్కడ వుండినీటి చెలమలు, త్రావులు ఉన్నవికాలప్రదేశాల ప్రివేన్ల వుంచి చిత్రవిచిత్రకారాలతో 'స్టాలక్టైట్స్' అనే అద్భుతమైన సృటికలింగాలు వేలాడుతూ కనీస్తాయి. గ్రహి నేల ప్రి ద కూడా రకరకాల 'స్టాలక్టైట్స్' అనే సి సుస్మాత్య అక త్రిల్ల కనీస్తాయి.

నీటితో నిండిన బిగ్రహి వై నాయ్ మర్చి హోలో సి సుస్మాతిని కరిగించినప్పుడు, అది పైకప్పు నుంచి కిందికి మెల్ల మెల్లగా జారు త్రింది. దాంతోబాట్ట ఉన్న భునిజాలతో కలిసి వివిధ ఆకారాల సృటికలింగాలు ఏర్పడతాయి. ప్రివేన్ల వుంచి ఈ భునిజాలతో కలిసిన సి సుస్మాత్య నెలపొట్ట బొట్టుగా పిడడంవల్ల కాలక్రమంలో చిన్న చిన్న సృటికలింగాలు ఏర్పడతాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ పిర్యాటకాధిప ద్రి సిండ్రి (టూ రిజం దెవలబ వైంట' కార్పొరేషన్) బెల్లం గ్రహిలను అందమైన పిర్యాటక ప్రదేశంగా అభిప ద్రి చేసింది. పిర్యాటకాధిప ద్రి సిండ్రి గ్రహిల లోనిలి వ్రి రికినీటిని తొలగించి, పూర్ణాల్ల ఏర్పరచి, సిందర ద క్యాలు కనపించేలా వెలుతురు వు పిర్యాట్ర చేసింది. లోనిలి గ్రహిలలోకి

ఎల్లప్పుడూ నిర్మల వాయ్ మర్చి పిచెలా ఏర్పాట్ర చేసింది.

అదిగో ఆ మెట్టగుండా ఇప్పుడు బెల్లం గ్రహిలలోకి ఒకసారి వెళ్ళివద్దాం, రండి!

ఇదిగో ఇప్పుడు సింహద్వారం గుండా మొదటి మంటపాన్ని

చెర్ల కుంటాం. ఇంధ్ర లో చిన్నదే అయినా చాలా అందమైన కొలను ఉంది. చిన్న జలపాతం, నీటిబ్బ గ్ల ఉన్నాయి. ఇది ఈ గ్రహిలలోని చాలా పేర్ల వుంటుంది అన్నమాట. దీని క్షిప్ర ఎత్త్రి 9 మీటర్ల.

అదిగో భూ గర్భంలోని వ్రి రిక వ్రి టువించి. అక్కడ కూడా చాలా చిత్ర విచిత్ర అక త్రి లతో సృటికలింగాలు

ఏర్పడి ఉన్నాయి. అక్కడి నుంచి వ్రి రికాస్ట్ర ముందుకు వెళితే పొతాళగంగ వుంటుపాన్ని చేర్ల కుంటాం. అక్కడ ఒక చిన్న జలపాతం ఉంది.

గ్రహి ఉపరితలం కొన్నిచోట్ల 20 మీ. ఎత్త్రి కూడా ఉంటుంది. లోనిలి గ్రహిలలో ఒక లోతైన వార్ కస్పిగ్ల గుండా వెళుత్రింది. ఆ వార్ అందాన్ని వ్రి రిక పంచదానికి దానికి దిపా లంకరణచేసి ఉన్నార్త.

ఇక వలయాకారంగా ఉన్న మెట్టగుండా వెళితే, సృటికలింగాలు అసింఖ్యాకంగా ఉన్న కోటిలింగాల వుంటుపాన్ని చేర్ల కుంటాం. చిన్న పిరిపూ ణంలో హిపూ లంత్రి సాన్ మర్చి తల్లకింద్రి త్రి గా కెళ్ళార్త త్రి ప్రిట్ట ఇక్కడి అక్కతులు కుపిస్తాయి. ఇవి వివిధ మార్గాలలో ఉన్నాయి. వెలుతురును

ఓ ప్రకృతి అద్భుతం!

www.elsevier.com/locate/jmb

చందమామ

సంపుటి: 112

మే 2005

సంచిక: 5

ఈ సంచికలో ...

- * నిజం నిప్పులాంటిది! ...08
- * అర్తకోదృశ్య పోరు ...11
- * భారత దర్శిని ...27
- * అండ్రోమేనియా - కథ 1
భాగం 2 ...31
- * చందమామ కబుర్లు ...44
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...45
- * హ్యాత్తాపం!
బీహార్ జానపద కథ ...46
- * ప్రాణమిత్రుడు ...50
- * సుప్రసిద్ధం కాని సుందర
ప్రదేశాలు: భూమి ...59
- * సమయస్ఫూర్తి ...60
- * ఆర్య - 23 ...63
- * మామని నిర్మిత మహాద్భుతాలు ...67
- * విజ్ఞానం ... మోదం ...
వికాసం ...68
- * ఫోటో స్టోరీస్ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

భిల్లాక మాంత్రికుడు-19
...15

దళపతి కథ (భా.క)
...21

కోడిపుంజు సాయం!
...28

విష్ణు కథ-17
...53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, తన ఆర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ వెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpi: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

గాంధీజీని స్మరించుకుందాం!

దెబ్బబడేళ్ళ క్రితం దేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని వుల్ల పితిప్పిన వుహత్తర ఘట్టం వునదేశంలో జరిగింది. 1930 ఏప్రిల్ 6వ తేదీ గాంధీజీ గుజరాత్ సెమ్మ ద్రతీరంలో అవినీతికరువు ఉప్పు విన్నును నిరాకరించడవు అది. సిబర్మతి ఆశ్రవుం నుంచి 380 కి.మీ. దూరం పొడవు త్ర చేశాక అది జరిగింది. దేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం గాంధీజీ చేసిన అపైర్వ త్యాగాన్ని స్మరించు కోవడానికి, దానిని ద్రివించానికి వు రొక్కసారి చాటడానికి, దండియా త్రవు లాంఛన ద్రొవుంగా వునదేశం వుళ్ళి జరిపింది.

75వ వార్షికోత్సవ దండియా త్ర బవుల్ల దేరడానికి వుంధు, దీన్ని గురించి వూవుల్ల ద్రిజల వునోభావాలను తెల్లసిు కోవడానికి ఒక టీవీ బంధం కొందరిని ఇంటర్వ్యు చేసింది. సామూన్య ద్రిజల్ల, వుఖ్యంగా వున్య వతరం దీనిపిట్ల చూపిన సిర్ల్యం, అశ్రద్ధ విచారం కలిగించేవిగా ఉన్నాయి. 21వ శతాబ్దంలో అోవాంస ఆచరణయోగ్యమేనా? అని కొందరు ద్రిశ్నించడం వురీ దావుణం!

గాంధీజీ కాలధర్మం దెంది అరవైయేళ్ళు కూడా కాలేదు. అంతలోనే దేశం ఆయన్ను మరిచిపోయిందా? శక్తివంతమైన దేశాన్ని నిర్మించాలంటే మొదట దేశంకోసం తమ జీవితాలను త్యాగం చేసిన వుహానియులను వురిచిపొకూడవు. వాళ్ళు చేసిన వుహత్తర త్యాగాలను యువతరానికి తెలియజేయడంలో ఉపాధ్యాయులకు ద్రిధానమైన పాత్ర ఉంది. ఈ విషయంలో పత్రికలు, టీవీలు, రేడియోలు కూడా నిర్మాణాత్మకంగా కృషిచేయాలి.

జాతిపీత గాంధీజీతో పొట్ల, స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి తవు జీవితాలను త్యాగం చేసి, దేశ నోభాగ్యానికి బాటల్ల వేసిన త్యాగధవులను అనునిత్యం స్మరించుకుందాం. ద్రితి ఒక్కరికీ క తజ్జతాంజలి ఘటిద్దాం!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

నిజం నిప్పులాంటిది!

రాత్రి భోజనాలు చేసే పీల్లలు వచ్చేసిరికి సావిత్రమ్మ బామ్మ ఏదో పిస్తాకం చదు మాకుంటున్నది. పిదళ్ళ రాంబాబు, “నిన్న వూబాబాయి ఆయ నల్లుహీత్ర డిత్తో, ‘కష్టమూర్తి తన తెలివితేటలతో పిదివుంది కళ్ళూ కప్పిదావు ను కున్నాడత. అల్లు నా నిజం నిప్పలాంటిది కదా? వాడికి తగిన శో పిడింది,’ అనడం ఎన్నాన. నిజం నిప్పలాంటిది అంటే ఏమిటి బామ్మా?” అని అడిగాడు.

బామ్మ వాణ్ణి ఆప్యాయంగా దగ్గరికి తీసి కుని, “కొందరు గోష్ఠంగా చెత్ర పిన్నలు చేస్తూ ఉంటారు. అల్లు తే అది ఎప్పిడో ఒకప్పిడు బయట పిడే తీర్త్రుంది. దీన్నే వీ బాబాయి చెప్పాడు. వెనకటికి రామచంద్రం, జోగినాథం అనే వాళ్ళ ఇలాగే ప్రివర్తించారు. వాళ్ళ కథ చెబుతావు నెనుడి,” అంటూ ప్రారంభించింది:

గిరిపిఠు జవ్విందార్త వూ ధమర్త్యు దివాణానికి ఒకసారి ఒక య్యు వకుత్త వచ్చి, “అయ్యో నా పేరు విశ్వనాథం. నా విద్యపరీక్షించి ఏదైనా

ఉద్యోగం ఇప్పిస్తే, మీ పేరు మెప్పుకుని బతుకుతాను,” అన్నాడు.

జవ్విందార్త, “వూ దివాణంలో రావు చంద్రం, జోగినాథం అని ఇద్దర్ల పేద్దవాళ్ళు ఎనాటిన్నుం పోపినిచేస్తూన్నారు. ను మ్హనెల్లాళ్ళ పాట వాళ్ళిద్దరి దగ్గరా పనిచెయ్యి. ఆ తర్వాత వాళ్ళు నిన్ను పినిలోకి తీసి కోవుంటే, అప్పిడవుద్దాం,” అన్నాడు.

తెలివితేటలూ, వూ టకారితనమూ కలిగిన విశ్వనాథం ప్రివర్తన, ఆ పేద్దవాళ్ళిద్దరికీ నచ్చింది. ఒక్కొక్క అడపిల్లే మ్హనె ఆ ఇద్దరికీ కూడా, విశ్వనాథాన్ని పుంపి చేసి కుని, తవు పీల్లనిచ్చి పేళ్ళిచ్చేద్దావున్న అలోచనవచ్చింది.

జోగినాథం వీలు దొరికినపిఠల్లా విశ్వనాథంతో, “ను వ్వారావు చంద్రాన్ని న్మకు. అతడికి జవ్విందార్త కు దొంగ లెక్కలు చెప్పి డబ్బు జేబులో మేపు కునే అలవాటుంది,” అనేవాడు.

ఇక రావు చంద్రం విశ్వనాథంతో, “జోగినాథం చీటికి వూ టికి ఇంట్లో ఎవరికో ఒకరికి

ఏదో రోగం వచ్చిందని కల్లబొల్లి ఏడు పిల్ల
ఏడ్చి, జవ్విందార్ దగ్గర డబ్బులను
ఉంటాడు. అలాంటి వాడితో జతకట్టవచ్చుకో,
నీకూ చెడ్డపేరు రావడం భాయం!” అంటూ
పదే పదే చెబుతూండేవాడు.

ఈ పెద్దలు ఒకరిపై ఒకరు చెప్పుకునే
చాడీలు ఎనీఎనీ ఎసీగిపొయిన విశ్వనాథం,
వాళ్ళ వూటల్లో మళ్ళీ నిజానిజాలు తెలుస్తూ
వాలస్తూ కున్నాడు. ఆ ఊరి కరణాన్ని కలుస్తూ
కుని పెద్దలు చెబుతూన్న మాటలు చెప్పాడు.

అంతా విన్న కరణం, “ఇద్దరికీ ఇద్దరూ
మోసగాళ్ళే! ఆ రామచంద్రం శ్రీరామనవమి
ఉత్సవాలకోసం జవ్విందారిచ్చిన డబ్బులో
చాలా భాగం, సొంతం చేసి కున్నాడు. ఇక
జోగినాథం-జవ్విందార్ ధర్మసిత్రం ఖర్చు
లకు ఇచ్చే డబ్బులో సీగానికి పేగ్గా స్వాహా
చేస్తున్నాడు. ఇదంతా, నాకూ, గ్రామ పేద్ద
లకూ తెలుస్తూ ఉంది. అయినా జవ్విందార్ కు
వాళ్ళందరూ ఎక్కడలేని నమ్మకం. అందుకే
ఆయనతో అసలు సింగతి చెప్పలేక
పోతున్నాం,” అన్నాడు.

విశ్వనాథం జవ్విందార్ ను ఏకాంతంలో
కలుసుకుని, ఇద్దరూ జులుగా రామచంద్రం

జోగినాథాల ప్రవర్తన, ఆ ఇద్దరి పట్లా గ్రామ
కరణం, పేద్దల అభిప్రాయం ఏమిటో వివరించి,
“తప్పు అన్నప్పుడు తప్పు వారందరూ
ఇప్పడే వచ్చి దివాణం పేద్దలిద్దరి నిజ
స్వరూపాన్ని తెలుసుకోగలరు,”
అన్నాడు.

జవ్విందార్, విశ్వనాథం వూటలకు ఒక్క
“ఊం వూటరానట్టు ఉండిపోయి,” “కరణం,
ఊరి పేద్దలూ వచ్చి సాక్ష్యం పిలకనవసరం
లేదు. వాళ్ళ నిజాయితీని నేనెరుగుదును.
నిజం నిప్పలాంటిది కదా! ఎన్నాళ్ళని దాచ
గలరు? ఈ “ఊం” నుంచి రావు చంద్రం, జోగి
నాథాలతో సహా ఉద్యోగం లందరి పై దా అధి
కారిగా నిన్ను నియంత్రిస్తున్నాడు,” అంటూ
విశ్వనాథాన్ని మెచ్చుకున్నాడు.

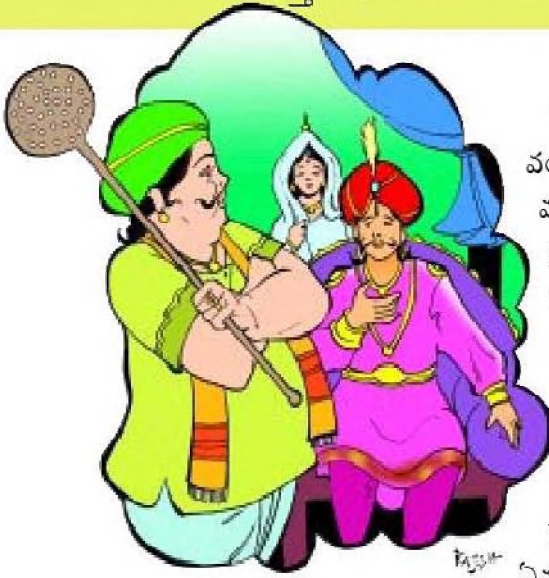
కథ ముగించిన బామ్మ, “మనం చేసే చెడ్డ
పనులు ఎంత రహస్యంగా చేసినా ఎప్పుడో
ఒకప్పుడు బయట పడక తప్పవు. కాబట్టి
మంచి పనులను చేయడమే అలవాటు
చేసుకోవాలి. నిజం నిప్పలాంటిది అంద
ఏమిటో ఇప్పుడు తెలిసిందా?” అన్నది.

“తెలిసింది, బామ్మా,” అంటూ పిల్లలం
దరూ ఉత్సాహంగా తలలు ఊపారు.

పాఠకులకు కథల పౌటీ (అక్టోబర్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

రాజు-వంటవాడు

“అదనమిజీతం ఇల్లు, నా బావపు రిడికి వంట చేస్తావా?” అని అడిగిన రాజుకు, వంటవాడు నవు స్కిరించి, “~వుంచండి వు హారాజా, వీరు ఎంత జీతం ఇవ్వ జూపినా, వీరు వూ త్రవ్వే వంట చేయ గలనన,” అన్నాడు వినయంగా.

రాజుకు పట్టరాని కోపం వచ్చింది. వంటవాడి కేసీ ఆ గ్రహంగా చూశాడు. అయినా, వంటవాడు తలవంచుకొని, చేతులు జోడించి నలబడ్డాడే తప్పి, వాడిలో ఏవూ త్రం చలనం కనపించలేదు.

రాజు కొంతుమిశ్చనంగా ఆలోచించి, తల పింకించి, “ఒరే, ఈ రోజు నాకు చాలా ఆకలిగా ఉన్నది. తొందరగా నా కోసం రోజూ చేసే వంటకన్నారెండింతలు తయారు చెయ్,” అన్నాడు.

వంటవాడు పట్టరాని సంతోషంతో, “~ణాల్లో చేస్తానన వు హారాజా,” అంటూ పిరుగున వంటశాలకేసీ నడిచాడు. కొంతుపిటికల్లా చెప్పినట్టే వింధు భోజనం నీడ్డం చేశాడు.

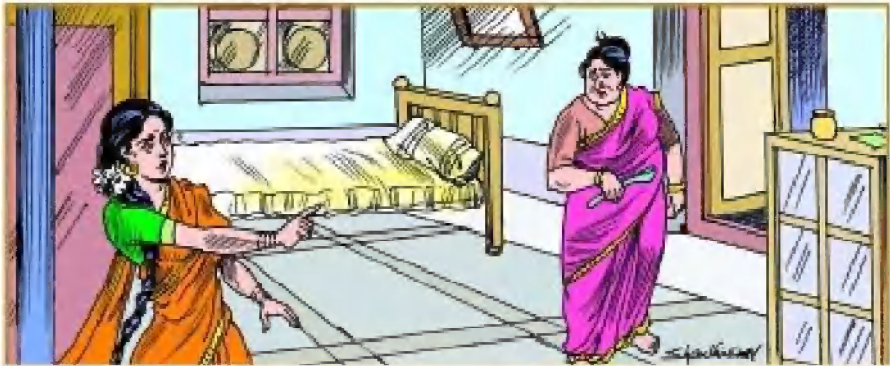
అప్పిడు, రాజుగారు తన బావపు రిడిని పీలిచి, పిక్కన కూర్చోబెట్టుకుని, ఇద్దరూ కలిసి సంతోషంగా భోజనం చేశారు.

రాజు నిదానం కోల్పోకుండా తెలివిగా ఆలోచించి, రాణిగారి పిరు మశూ, మూర్ఖమీ పట్టుదలగల అమాయకుడైన వంటవాడి విధేయతనూ కాపాడాడు!

జె. గౌతమి, డాటరాఫ్ జె. మోహన ప్రసాద్

13-259, పెద్ద మసీదు వెనక

అదోని 518301 కర్నూలు జిల్లా (అం.ప్రి.)

అత్తాకోడళ్ళ పోరు

ఏ ముహూర్తాన అర్థంధతి అత్తవారింట అడుగు పెట్టిందోగాని, ఆమెకూ, అత్తఆండాళ్ళమ్మకూ క్షణంపడేదికాదు. అత్తఎడ్డెమంటే, కోడలు తెడ్డెమనేది. ఎప్పుడైనా మనసుపడి కోడలు కొత్త చీర సీంగారించి శిగలో పైల చెండు తుర్లు ముకుంటే, ఆండాళ్ళమ్మకు వున్న బాబుదికాదు. “ఏమిటి వీధివునిషీ వేషాలు? అనిలిది సింసారల కొరబనా!” అని ఈసిడించేది.

“నేను సీంగారించుకుంటే, కళ్ళల్లో నిప్పులు పోసుకుంటావెందుకు?” అని అత్తను ఎత్తిపోడిచేది అర్థంధతి.

ఏరోజైనా ఆండాళ్ళమ్మ తోటకూర తెచ్చి తియ్యగూర చెయ్యమంటే, నీకోడుక్కుపుల్ల గూర ఇష్టివుని-పేదసిరంగా బదులిచ్చేది అర్థంధతి.

రోజంతా పోలంలో క్ట్టిపిడిపిని చేసే, చీకటి పిడేవేళకు ఇంటికి తిరిగి వచ్చే అవ్వరయ్యకు, ఈ అత్తాకోడళ్ళ పోరు తోవు నశ్శాంతి

లేకుండా పోయింది. సాధుస్వభావంగల అతను, అట్లు భార్యకు గాని, ఇట్లు తల్లికి గాని సర్ది చెప్పలేక సతమతమై పోయేవాడు.

ఒక రోజు సాయంకాలం, ఇంటికి తిరిగి పోవడానికి వున్న రాక, అప్పురయ్య పోలం గట్టు వీధి విచారంగా కూర్చున్నాడు. అంతా పొంతూ లేకుండా ఎదైనా పారిపోవడమూ లేక సిన్యాస్నిల్లో కలిసే పోవడమూ అని ఆలోచిస్తున్న అప్పురయ్యను, ఆదారిమెటల వెళ్ళుతున్న అతడివుత్తలు రావయ్య, భీమయ్య పూసీ దగ్గరుకు వచ్చి, “ఎమైంది? కొత్తగా పేళ్ళు నవాడివి ఇట్లా దిగాలు పిడి, ఇంటికి పోకుండా ఇక్కడ కూర్చున్నావేమిటి?” అని అడిగాడు.

అప్పురయ్య, వాళ్ళకు తన పిరిస్థితి వివరించి, “సిరే, అంతా నాఖరు! అన్న భవింవక తప్పివు కూ. అది సిరే, ఇస్సిత్ర వీ డ్రియో ఐం ఎక్కడిదాక?” అని అడిగాడు.

అందుకు వాళ్ళు, “పోరు గూర్తులో నాటకాడు తున్నారు. మేం కుట్టుడానికేమివున్నాం.

త్వరలో శ్రీరావు నవవి వస్తున్నది కదా!” అన్నారు.

ఆ తర్వాత రావు య్య, భీమ య్యలు కామిమిత్రుల రయ్యతో అవీర్లు వీ మాట్లాడి, “నువ్వేవీ దిగులు పేట్టుకోకుండా ఇంటికి వెళ్ళు. త్వరలోనే నీ సమస్య పరిష్కారమై పొతుందిలే!” అన్నాడు రావు య్య.

“అమ్మో, రావు య్య మాటకు తిరుగు లేదు మరి!” అంటూ భీమ య్య గట్టిగా నవ్వాడు.

ఒక వారం గడిచింది. ఆ రోజు నిండు పిన్నులు. అవు రయ్య గాఢనిద్రలో మున్నాడు. పేరట్లో నూతి దగ్గర ఏదో గలగలవు అంటూ పేదగా శబ్దం వినిపించింది.

అత్తాకోడళ్ళిద్దరూ ఉలిక్కి పడి లేచి కూర్చుని, ఏమిటా శబ్దం అని ఆశ్చర్య

పొత్తు, పేరట్టిగు వుం తలు మితిసీ పేరట్లోకి వెళ్ళారు.

నూతి గట్టుమీదరెండు జడల దయ్యాలు కూర్చుని, ఒక నగల మూటను ఊపితూ గలగల శబ్దం చేస్తున్నవి. అది చూసి కెవ్వసన అరవబోయిన అత్తాకోడళ్ళకు గొంతు పేగ లేదు. అది గవు నించిన జడలదయ్యాలు, “భయపడకండి! వున్న పుల్లో వుంచివాళ్ళు న్నట్టే, దయ్యాలలో వుంచి దయ్యాలుండడం విధూరవుంకాదు. అసిలు సింగతేవుంటే— అత్తాకోడళ్ళ పొర్ర లేని ఇంట, ఈ నగల మూట వదిలి వెళదామని, ఊరంతా గాలిస్తూ ఇల్లు మచ్చాం. ఎంత తిరిగినా ఎక్కడా అలాంటి ఇల్లు ఒక్కటి కనిపించలేదు. ఈ ఇంట్లోనూ అత్తా కోడళ్ళు వుద్ద సఖ్యతమన్నట్టు తోచదు!” అంటూ ఉన్నెర్ర వున్నది పేదజడలదయ్యం.

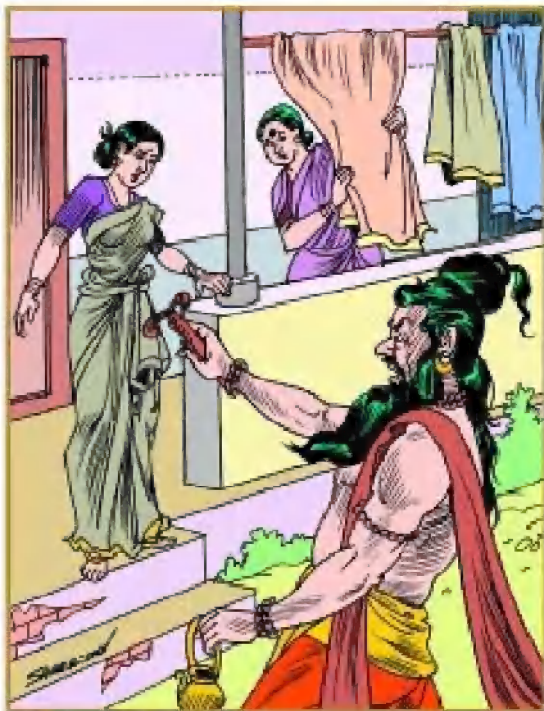

ఈ మాటలతో కొంత ధైర్యం తెచ్చుకున్న ఆండాళ్ళప్పు, “సిరే, ఇంతకూ ఈ నగల పూట మీకెక్కడిది?” అని అడిగింది మెల్లగా అత్య గృ వుంధ కు వేస్తూ.

ఆ ప్రశ్నకు చిన్న జడలదయ్యం రెండు చేతులతో గట్టిగా తలగోక్కుని, “అదంతా చాలా పెద్ద కథ! నాలుగు మాటల్లో - మొన్న అర్ధరాత్రి వేపు ధ్వరం అడవిలో తిరుగుతూండగా, ఇద్దరూ దొంగలు ఈ సగల పూటతో మాకెదురు పడి, కెవ్వమంటూ కేకపెట్టి, మూటను జారవిడిచి చెట్లకడ్డంపడి పరుగు తీశారు,” అన్నది.

ఆ జవాబు వెంటనే ఆండాళ్ళప్పు ఏదో పూట్లాడబోయేంతలో అర్ధంధతి ఆగవున్నట్టు అత్తకనీ గట్టిగా చేర్చి వ్రేపి, “వీ కథలు ద్విపుంతలు నవ్వుదగినట్టుగానే మూడి! అయితే, ఆ నగలను ఎవరైనా పేదవాళ్ళకు దానం చెయ్యకుండా, పొరు లేని అత్తాకోడళ్ళకే ఇవ్వాలన్న ఆలోచన ఎందు క్కలిగింది వీకు?” అని అడిగింది.

అంధ కు పేదజడలదయ్యం విచారంగా, “గొంతు పిట్టు కుపొయ్యే ప్రిశ్న అడిగామూ కొడలా! వేపు ధ్వరం కూడా వీలాగే అల్లున దానికి కానిదానికి పొట్లాడు కునే అత్తాకోడళ్ళమే. మా ఇంటికెదురుగా ధ్యానమందిరం ఒకట్టుండేది. అంధులో ధ్యానం చేసి కునే జటావునికి, వూ అర పిల్లా కేకలూ ధ్యాన భంగం కలిగిస్తూండడంతో ఆగ్రహించి, వుత్తుల్ని దయ్యాలై పొప్పున శపించాడు. అప్పిత్తు వేం ఆయన పొదలప్పేబడి, వుం చవుని కోరగా - ఏ ఇంట్లో అల్లుతే, అత్తాకో

డళ్ళు సిఖ్యంగా మూటారో, ఆ ఇంటికి వీరు వుంచి చేశారంటే, అప్పిత్తు వీకు దయ్యాల రూపం పొల్లి వునిషీ రూపం వస్తోంది, అని చెప్పాడు,” అన్నది.

అప్పిత్తు ఆండాళ్ళప్పు, “ఇంతకూ ఆ నగల పూటను పూకిస్తార గదా!” అన్నది సిందేహిస్తూ.

“ఓ, సోపింగా ఇస్తాం! దానికి బదులుగా, వీరు పూకొక పూటివ్వాలి,” అన్నది చిన్న జడలదయ్యం.

“అలాగే! చెప్పండి,” అన్నారు అత్తాకోడళ్ళు ఆశగా.

“వచ్చు ఎర్లవు కి నగల పూటతో వుళ్ళి వస్తాం. ఈ నగల వీది ఆశతో కాకుండా, వీ అత్తాకోడళ్ళు నిజంగానే ఎంతో సిఖ్యంగా మూడాలి. అలామూర్తా లేదా అనెది, వుం

అద శ్వంగా మాది కనిపేవు త్రానే మాటాం. సిరే, తొలికోడి కూసవేళ్ళుంది. పొల్లు, తల్లు పిల్లు పూసే కుని పిరు కొండి,” అన్నవి జడలదయ్యలు .

అత్తాకోడళ్ళు త ప్రిగా తలాడించి, ఒకరి చెయ్యి ఒకరు పట్టుకుని ఇంట్లోకి వెళ్ళాక, దయ్యాలు రెండూ పెరటి గోడదూకి చీకట్లో కలిసేపొయ్యలు .

ఆ పు రాటి నుంచి అత్తాకోడళ్ళు పుంతు వేసినట్టుగా, తల్లికూతుళ్ళలాగా సిఖ్యంగా, ప్రేమగా మెలగసాగారు. ఇది పూసీ అవుర య్యకు అంత లేని అనుదయూ అశ్రువులూ కలిగింది. ఈ విధంగా పుప్పిల్లు రోజులు గడిచి పొయ్యలు .

ఆ రోజు పాల్గమి. పెరట్లో వెన్నెల విరగ బూచి కాస్తన్నది. ఎప్పిడు ఆ జడల దయ్యలు వస్తాయా, నగల పూట తవు చేతికిస్తాయా అని, అత్తాకోడళ్ళిద్దరూ నిద్ర పొకుండా కాపు కూర్చున్నారట. తొలికోడి కూసేంది. అర్లు నా దయ్యల జాడలేదు .

అత్త అండాళ్ళప్పు విచారంగా అరుంధ తితో, “వును ఎలాంటి ధర్మదేవాల లేకుండా

అవు కుబర పు కోవాలని దుర్యోలు చెప్పారు కదా! నాకు లోలోపల అప్పుడుప్పుడు కొన్ని చెడ్డ ఆలోచనలూ, కపిట బుద్ధి కలిగిన పూట నిజం. ఇది గ్రహించే దయ్యలు రాలేదన్న కుంటున్నాను,” అన్నది.

“సీలాగే నాకూ అలాంటి ఆలోచనలు వచ్చిన పూట నిజం, అత్తయ్యా! నగల సింగతి ఎందుకు? ఈ నెల్లాళ్ళూ పును ఎంతో అన్య స్యంగా మళ్ళాం. ఇక బతికినన్నాళ్ళూ ఇలాగే కలిసే కట్టుగా జీవిద్దాం. అప్పిడు, మీ అబ్బాయి కూడా ఎంతగానో సింహాస్థిత,” అన్నది అరుంధతి.

“అవును మరి! చిన్నదానివైనా ఎంచక్కటి ఆలోచనవచ్చిందే నీకు, అరుంధతీ!” అంటూ అండాళ్ళమ్మ కోడలిని మెచ్చుకున్నది.

పిక్కగదిలో మళ్ళీ అరుంధత, తొలికోడి కూతవంటూనే, ఇక పొలానికి వెళ్ళాలని బయల్దేరబోతూ, వాళ్ళ సింభాషణ విని, అత్తాకోడళ్ళలో వచ్చిన పుంచి పూర్వకు చాలా అనుందించాడు. తన పుత్రులిద్దరూ దయ్యల రూపంలో వచ్చి తన ఇంటిని చక్క దిద్దారన్న సింగతి, అతనికి తెలియదు!

భల్లూక మాంత్రికుడు

19

[రాజు జితవేత్త డ్ర, వూ యూ వు ర్కట్టు డి వు లత్రదండం తెచ్చిసవారికి తాత దత్త చ్చేసి కోటోత్త న్న కన్యతోపాటు, అర్ధరాజ్యం ఇస్తానని ప్రకటించాడు. వూ యూ వు ర్కట్టు డ్ర కోటగోడ వేళ్ళ రావటం వూ సీ, ఏను గ్ర ప్టి ద మత్తు ఆటవికుడు అతణ్ణి బాణంతో కొట్టాడు. వూ యూ వు ర్కట్టు డ్ర ఆ బాణాన్ని పట్టుకుని కాళీవర్యా భల్లూకమాంత్రికుల కేసీ అవి తవేగంగా విసేరాడు. తరవాత-]

బొణందెబ్బ తినకముందు మాయామర్కట్టు డ్ర, నా వు లత్రదండం ఎక్కడ? అంటూ పేట్టిన కేక భల్లూకమాంత్రికుడితో పాటు, అందరూ విన్నారు. భల్లూక మాంత్రికుడు ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో, “శిష్యా, కాళీవర్యా! ఆ వు ర్కట్టు డి కేక విన్నామగదా? సీకేం అర్థం మత్తు న్నది? నా న్నంచి వాడు దొంగిలించిన వు లత్ర దండం, వాడు ఎక్కడో పొరవేసి కోవటమో లేక దాన్ని మరెవరో దొంగిలించటమో జరిగిందన్న వూ ట! అమశా?” అని అడిగాడు.

కాళీవర్య, “అషత్తు, గ్ర రో! ఈ కోటివాణ్ణించి, ఆ వు లత్ర దండం వురెవరో తస్కరించాడు. వాళ్ళెవరో తెలు న్ని కోవటం ఎలా? పేగ్గా, వు నం నగరంలో చొరపెడాలన్నా సాధ్యం యేలలా లేదు. ఈ రాజు కోట తలు పిల్చి ఇను పు తో చెల్లుంచాడు. పు ర్వుఖరాజు కోటతలు పిల్చి కొయ్య వ కావటం వల్ల, వు నం వాటికి నిప్పి పేట్టి కాల్చి, కోటలో ప్రవేశించగలిగాం,” అన్నాడు.

భల్లూక మాంత్రికుడు ఒరలోంచి కత్తి దూసి, “ఈ రాత్రికి మనం కోట వెలపలే

డేరాలు నిర్మించి, వాటిల్లో మూడూ. కోట తల్లి పిల్ల ఎలా బద్దలు చేస్తా లన్న సింగతి, రేమీ తీరిగ్గా ఆలోచించవలసిందే,” అన్నాడు .

ఆ పూటల్ని విని రాస్తి ఉగ్రదంతు కోపంగా పిళ్ళికొరికి, “నా రాతి గద కోట ద్వారాలను బద్దలు చేయ లేక పోయింది; గోడలన్నెనై పిగలకొట్టగలదేమో పూస్తూ,” అంటూ , గదతో గోడను బలంగా కొట్టాడు . ఆ దెబ్బకు కోట రాళ్ళలో ఒకటి పగిలి, ఒకటి, రెండు ముక్కలు కిందపడినై. ఆ మరుక్షణం గోడలపై మళ్ళీ సేనకులు , ఉగ్రదంతు డికేసి బాణాలు పదిలారు .

భల్లూక వూరికికుదు , ఉగ్రదంతు ణ్ణి ఇవతలికి రప్పని హేచ్చరించి, కాళీవర్మతో, “వర్మా వ్రక్కట ణ్ణించి, నా వ్రంతదండాన్ని, మరెవైనా మాంత్రికుడు దొంగిలించాడేమో అన్న అవతూను కలుగ్రత న్నది,” అన్నాడు .

భల్లూక వూరికికుదు ఇలా వూట్లాడు తున్న సమయంలోనే, రాజభవనం వుండు ఎల్ల గ్రంథు పిట్టినప్పడు , వుర్కట డి చేతినుంచి జారిపడిన వ్రంత దండాన్ని తీసి కుని, తవు జోలెలో పేట్టుకున్న బెర్గాగి యువకులు; నగరం వెలపల చెరువుగట్టు వీద మళ్ళీ మురిచెట్టు కింద వ్రంతం జపి స్తినై తవు గ్రత మళ్ళీ సీపీ పీన్సినారు .

ఆ బెర్గాగి యువకుల్లో పెద్దవాడు చిన్న వాడి నుంచి వ్రంతదండాన్ని తన చేతికో తీసి కుని, “ఒరే, తప్పుడూ , గ్రత మూరి కిచ్చేప్పుండు ఈ వ్రంతదండం పోవావే పొటిదో వూడ్తావా ?” అన్నాడు .

చిన్న బెర్గాగి సరే అన్నట్టు తల వై పొడు . పెద్దవాడు మంత్రదండాన్ని పైకెత్తిపట్టుకుని, “అహం, ఇప్రాం, ఉప్రాం! నిధి ద్వారాలు తెర్ర!” అంటూ బలంగా నేలకేసి కొట్టాడు .

అప్పుడైన పెద్ద ధ్వనికి గురు బైరాగి కళ్ళు తెరవకుండానే, “ఒరే, భైరవబెర్గాగి ఎదటి వ్రంతాన్ని తప్పిగా ఉచ్చరిస్తినై పోపీ ఎవత ? ఇదే, వాణ్ణి భస్మం చెయ్యబోతున్నాను!” అంటూ ఇత్తడి, వెండిపువ్వులు తాపడం చేసిన పొట్టి దండాన్నొకదాన్ని పైకెత్తాడు .

తవు గ్రత మాలన్నపూటలకు భయ కంపిత లిఫ్టాలు న బెర్గాగి శిష్యులిద్దరూ , అంతలోనే మంత్రదండం దెబ్బ తగిలిన చోట పూవులో చిన్న పిగలు ఏర్పడి, అందులో నుంచి చివ్వావు అంటూ నీర్ పేక్కి ఎగరటం చూసి, సంభ్రమాశ్చర్యాలు చెందారు. గురు బెర్గాగి కోపంగా, కళ్ళు తెరవబోయే తలో, అతడి వీద నీర్ జడివానలా పిడింది.

భైరవబెర్గాగి, “గృ రు ప్రిభో!” అంటూ ఎగిరి లేచి నిలబడి, “ఉరుములూ, మెరు ప్రియో లేని ఈ వాన ఏమిటి?” అంటూ ధూ రంగా కనబడిన శిష్యులకేసి చూసి, “ఒరే, భూమి లోంచి ఆకాశంకేసి నీటిధార ఎగ్గు తున్నది. ఏమిటావెంత?” అన్నాడు.

ఆ వూటతో బెర్గాగి శిష్యులిద్దరూ, “భైరవ గృ రో! వూ వుంత్త శక్తితో, ఈ నీటి బుగ్గను భూమి నుంచి పేక్కి తెప్పించాం. ఈనాటితో వూ ఎద్య పై ర్తల్లు నడ్డగదా?” అన్నారట.

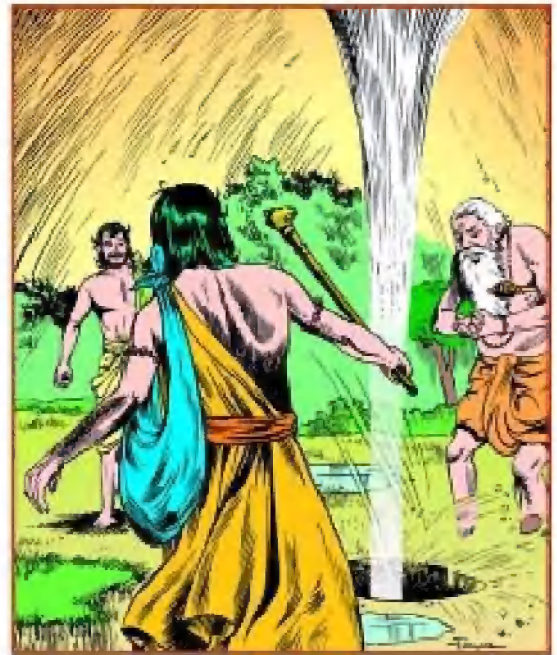
జరిగిందేమిటో అర్థంకాక, ఆశ్చర్యపాత్రా తన శిష్యుల్ని సిప్పి పీన్తిన్న భైరవ బెర్గాగి, తన పేద్ద శిష్యుడి చేతిలో మక్కు వుంత్తదండం కంటబడగానే, “ఒరే, ఏమిటది? వుంత్త దండంలా గున్నదే!” అన్నాడు.

“గృ రో, ఇది వుంత్తదుండులాగా మూడటం కాదు, వుంత్తదండమే! మూడు వుంక్కుల వుంత్తం ఉచ్చరించి, నిధి ద్వారాలు తెరవ వుంటే, పాతాళగంగను పేక్కి లేపింది,” అన్నాడు పేద్ద శిష్యుడు ఉత్సాహంగా.

భైరవబెర్గాగి శిష్యుడి చేతిలో నుంచి వుంత్తదండం తీసి కుని, దాన్ని అటూ ఇటూ తిప్పి చూసి, “ఇది ఏ వూంత్రికుడి చేతిలోన చాలా కాలంగా నలిగి, బాగా నును మిశేలింది. ఇది ప్రి చేతికి ఎలా చిక్కింది? దొంగిలించారా? ఆ వూంత్రికుడే వుంత్తాడు?” అని అడిగాడు.

పేద్ద శిష్యుడు, చిన్నవాడికి వూట్లాడ వద్దని సేగ్గ చేసి, గృ రు మచేతిలో నుంచి వుంత్త దండాన్ని చప్పినలాక్కుని, “గృ రో, వుంత్త జలధారను ఆపాలి. లేకపోతే కొద్ది గంటల్లో

చందమామ

నగరమే నీట వునిగి పొగలదు,” అని మంత్తదండాన్ని పైకెత్తి, “నిధి ద్వారాలు బంధించు!” అంటూ నీటిధార వస్తిన్న ప్రిదేశాన బలంగా కొట్టాడు.

ఈసారి మంత్తదండం దెబ్బకు భూమి ఫేళఫేళవుంటూ పిగిలిపోయి, అక్కడ ఒక వుండ్డిపిట్టంతకుంత ఏర్పడింది. ఇది వూన్తినే భైరవబెర్గాగి, “ఒరే, శిష్యాపి శిష్యుల్లారా! ఎలా సింపాదిల్తనం, అద్భుత శక్తులు గల వుంత్త దండాన్ని నాకు కానీ కగా తెచ్చారు. ప్రి గృ రు భక్తికి మెచ్చాను. జలధార ఆగిపోయి, నిధి ద్వారాలు తెరువు కున్నట్లున్నది. లోపలికి దిగి అక్కడ నుంచి లేచి దోతెలు సీ కోండి,” అన్నాడు.

చిన్న శిష్యుడు వుంత్తదండం కేసి అను వూనవీడు వున్నవాడిలా వూన్తూ, “భైరవ గృ రో! ఈ వుంత్తదండం శక్తుల్ని నమ్మి,

వు నం ఏవో చిక్కుల్లో పడబోతున్నాం అని నాకు భయంగా మన్నది. నిధి ద్వారాలు తెరవవుంటే, భూమిలోంచి నీటిబుగ్గను ఆకాశంలోకి లేపింది. ఆ సింగతి గవు నించారా? దీనివల్ల నిధులు దొరకుతమన్న నమ్మకం నాకు లేదు,” అన్నాడు.

శిష్యుడు ఇలా అనేసిరికి భర్తవ బెర్తాగికి కూడా వుంతదండాన్ని గురించి శంక కలిగింది. అది కోరినది కాకవు రొకటి ఇవ్వటం మొదలు పెడితే, అది ఎన్ని ప్రమాదాలకైనా దారితీస్తుంది!

బెర్తాగి ఇలా ఆలోచిస్తూ, పేదశిష్యుడి నుంచి వుంతదండాన్ని తీసి కుని, దానికేసి పిరిగా పూస్తున్నంతలో, వాడు ఒకసారి పేదగా నవ్వి, “గురో, దీని శక్తులలాంటివో మనకెందుగ్గాని, ఒక పని చేద్దామంటారా? దీన్ని వుంతశక్తులు గల ఒకానొకవు ర్కట్టుది

నుంచి వుంసింపొల్లుంచాం. వాడిప్పిడు జితేత రాజుగారి ప్రధానవుంత్రీ! పొల్లున ఈ వుంతదండాన్ని తిరిగి తెచ్చిన వాళ్ళకు అర్ధరాజ్యంతోపాటు, తన కుమార్తెను కూడా ఇచ్చి పేళ్ళి చేస్తానని, ఆ రాజు ప్రకటించాడు,” అన్నాడు.

అర్ధరాజ్యం, రాజకుమార్తె అని వింటూనే భర్తవబెర్తాగి “గురు ప్రభో!” అంటూ పేదగా అరిచి, “ఒరే, శిష్యుల్లారా, ఇంత వుఖ్య విషయాన్ని నాకు చెప్పకుండా, ఇంతసేపు దాచారన్న వూట. నేను అర్ధరాజ్యం, వీలో ఒకరు రాజకుమార్తెనూ పేళ్ళాడటం బాగానే మూట్టుంది. కాని, రాజుల వూటలు అంతగా నమ్మదగినవికాదు. ఆ జితేతవుడు వున నుంచి వుంతదండాన్ని తీసి కుని, తలలు నరికించేస్తావు నం చేయ గలదేవున్నది!” అంటూ, వుంతెట్టు బోదకు చేరగిలబడ్డాడు.

గురు మాఇలా అన్న తరవాత బెర్తాగి శిష్యులకూడా రాజు వూటలు నమ్మదగినవి కాదేమో అన్న అనుమానం కలిగింది. చిన్న వాడు భూమిలో ఏర్పడిన కంతను సిప్పి పించి, పేదవాడిచ్చిన చేర్చి ఆసిరాతో లోపలికి దిగి, వురుణంలో “భర్తవ గురో! ఇక్కడేవో వుట్టూ, భూ సొరంగం మన్నది. వుంతదండు వునకు నిధి ద్వారాలే తెరిచి మూట్టుంది,” అంటూ కేకపెట్టాడు.

భర్తవబెర్తాగి ఉత్సాహంగా తన శిష్యుల దగ్గరకు వచ్చి, “ఒరే, శిష్యాపి శిష్యుల్లారా! అద స్టింకోర్డి వునకు నిధి దొరికితే, వునం ప్రిస్తితానికి దానితో తప్తిపిడ దాం. ఈ వుంతదండాన్ని రాజుకు ఇవ్వాలో లేదో

తరవాత నిదానంగా ఆలోచించవచ్చు,” అంటూ తానూ సొరంగవూర్గంలోకి దిగితూ, పైనున్న శిష్యుణ్ణి కూడా వెంటరమ్మన్నాడు.

గురు, శిష్యులు అక్కడ మన్న మెట్ల మీదుగా వురికొంత దిగువకు పొయ్యే సరికి, ఆ ప్రదేశం జలపుయ్యంగా మన్నది. వాళ్ళిద్దరూ కాటిలోను నీటిలో కొంత దూరంగా నడిచే సరికి, సొరంగవూర్గంలో దూరంగా చిన్న వెలుగు కనిపించింది.

భయభక్తిగా వుహిదానుదపిడిపోతూ, తన శిష్యులతో, “ఒరే, ఆ వెలుగు మరేదో అయి మూడవు. నిధిసోపింలోని వుణిపూణిక్యాలు అలా ధగధగలాడుతున్నవి. ఇంతకూ, అక్కడ ఒకవేళ నిధిని కాపాడతూ, ఏయరేడో వుండటం జరిగితే, మనం ఏం చెయ్యాలి?” అన్నాడు.

“ఆ సంగతి గురు మత్యైతవురే మాకు తెలియచెప్పాలి,” అన్నాడు పేద్దశిష్యుడు.

చిన్న శిష్యుడైన బాగా నవ్వి, “ఒరే, అన్న శిష్యా! నీకు గురువుగారు చెప్పిన మంత్రాలైన నోట పట్టినైగాని, లోకజ్ఞానం ఆవగించంత అయినా అబ్బలేదు. వునకు నిధిని చూపించిన ఈ వుంతదండం ఎట్లు వంటి అద్భుత శక్తులు గలదో, ఆలోచించలేవా? ఆ నిధుల కాపిలాయరేడికి, వుంతదండాన్ని తాకించా వుంటే వాడు టిపాకాల్లా లాటలిపోతాడు,” అన్నాడు.

“బాగా చెప్పావు, ఉపశిష్యా! నా మంత్ర బోధ, నీకు బాగా ఒంటపిట్టింది. ఇక అట్టే మాట్లాడక నిశ్శబ్దంగా వుండుకు నడవండి,” అన్నాడు భయభక్తిగా.

అంతలో వాళ్ళకు పేస వూవు కంపించిన ధ్వనితోపాటు ఏనుగు వెంకరించటం వినబడింది. వుగ్గరూ ఒకటి, రెండు చాలా పాటు భయంతో స్పందించి పొయ్యారు. వుండుగా బెత్తాగి తెప్పిరిల్లి, “ఒరే, వున ముద్రిచెట్టు కిందికి అడవి ఏనుగులో లేక గజసేనకులో వచ్చినట్లుంది. వాళ్ళిద్దరూ రహస్య సొరంగవూర్గం గుర్తించి, లోపలికి దిగితే వునం ఏం చెయ్యాలి?” అన్నాడు.

“ఏం చెయ్యాలన్నది గురు మత్యైతవురే, మాకు చెప్పాలి,” అన్నాడు పెద్దశిష్యుడు.

చిన్న శిష్యుడు పికపిక వుంటూ నవ్వి, “అడవి ఏనుగులకూ, గజసేనకులకూ చెరువు కట్టల మీది కంతలూ, గుంటలూ వూడటం తప్పి వురేంపిని లేదవు కున్నారా? ఆ నిధిలో రత్నరాసిల గురించి తప్పి, వురిదేన్ని గురించీ ఆలోచించకండి,” అన్నాడు.

వాడు పూట పుగించేలోపలే పేనుంచి ఒక పున్నపేళ్ళ విరిగి దభీవుంటూ వాళ్ళ పుంపు పిడింది. గురు శిష్యులు భయకంపిత లైపోయి, చిన్నగా అరిచి, సోరంగ మార్గాన ముందుకు పరిగెత్తసాగారు.

ఆ సోరంగ పూర్ణం పేనుమన్ను చెరువు కట్టివుండ, గుడారాలు నిర్మించేందుకు పుంపు చోటుకోసం వెతుకుతూ ఏనుగు మీద వచ్చిన తలారి భల్లూకుడూ, అటవికుడూ, తామెక్కి మన్ను ఏనుగు కాలొకటిహితాత్మగా భూవులో దిగిపోయి, అది పుంకరిస్తూ పుంపుకు పిడిపావటం పూప్రినే, దానిపై దింపుంచి కిందికి దూకేశారు. ఏనుగు తొండంతో భూవుని ఒక్కసారి గట్టిగా తాటిస్తూ లేచి నిలబడింది.

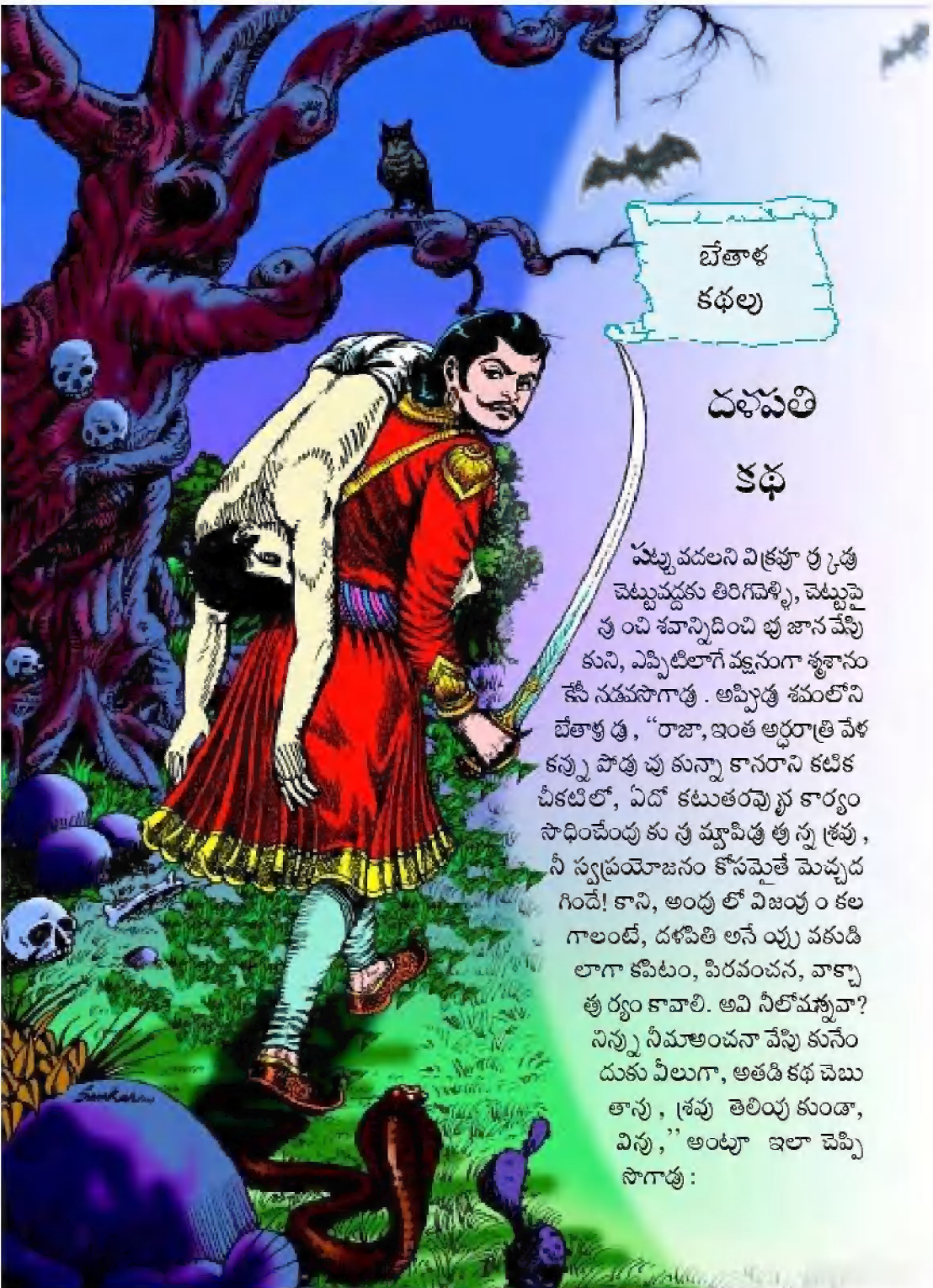
తలారి భల్లూకుడు పుట్టూ ఓమూరు కలయ పూసీ, అటవికుడితో, “కాళీవర్మ దారా, భల్లూక పూంత్రికుడు కూడా ఒకసారి ఈ ప్రదేశం పూర్ణ బామాడు ను. ఇక్కడ నీటికి కొదవలేదు; పునం పట్టవలసిన జీత కేత్ర రాజు కోట కూడా దగ్గిర్లోనే మూది. ఎన్ని పుంత్రిలు నేర్చినా ఆ పూయ పుర్కట్టుడు,

తన కోతి స్వభావం కొద్దీ, ఈ ఊడలపు రికేసీ రావటం జరిగితే, వాణ్ణి తేలిగ్గా పట్టుకుని, భల్లూక పూంత్రికుడి పుంత్రిదండన్ని గంజు కోవచ్చు,” అన్నాడు.

అటవికుడు, తలారి భల్లూకుడి పూట లేపి వినటంలేదు. వాడు ఏనుగు కాలేమైనా విరిగిందేమో అని పరీక్షిస్తూ, దాన్ని అటూ ఇటూ నడిపిస్తూన్నాడు. ఏనుగు ఏపూత్రం కుంటకుండా పూపూలు గా నడవటం పూసీ, వాడు తప్పిపిడి తలారి భల్లూకుడితో, “తలారి భల్లూకయ్యా! పున వాహనం కాళ్ళేపై చెక్కుచెదరలేదు!” అన్నాడు.

అమెటనే పురికొప్పుల్లోంచి ఒక బోయ వాడు కిందికి దూకుతూ, “దొంగ బెర్తాగుల్ని పుంగిన పూసోరంగం కంతకేసీ, ప్రి ఏనుగు పొకపావటం, ప్రి అద ప్రిం. లేకపోతే అది పుపుల్లీ, బెర్తాగుల్లాగే నిలుమా పుంగే బుది,” అన్నాడు. తలారి భల్లూకుడు, “దిరిసే నవన భృవా!” అంటూ గండగొడ్డలి పైకెత్తి, “ఎవడివిరా ను మ్మ! పూయ పుర్కట్టుడి శిష్యుడివా?” అంటూ బోయ వాడి కేసీ బయలుదేరాడు. —(ఇంకామూది)

బేతాళ
కథలు

దళపతి కథ

పట్టు వదలని విక్రమా శ్రుత
చెట్టువద్దకు తిరిగెళ్ళి, చెట్టుపై
నుంచి శవాన్నిదించి భుజానమేసి
కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుగా శ్మశానం
కేసే నడవసాగాడు. అప్పిడు శమలోని
బేతాళుడు, “రాజా, ఇంత అర్ధరాత్రి వేళ
కన్ను పొడుపు కున్నా కానరాని కటిక
చీకటిలో, ఏదో కటుతరపున కార్యం
సాధించేందుకు నువ్వు పట్టుపెట్టి తన్ను శ్రమ,
నీ స్వప్రయోజనం కోసమైతే మెచ్చద
గిందే! కాని, అందులో విజయం కల
గాలంటే, దళపతి అనే యువకుడి
లాగా కపిటం, పిరవంచన, వాక్సా
త్రయం కావాలి. అవి నీలోవస్తాయా?
నిన్ను నీమాయించనా వేళ్ళు కునేం
దుకు వీలుగా, అతడి కథ చెబు
తాను, శ్రమ తెలియ కుండా,
విను,” అంటూ ఇలా చెప్పి
సాగాడు:

పేదపాత్ర గ్రామం పక్కనే చిట్టడవిమ్మది. దాంట్లో దెయ్యాలున్నాయని చెప్పుకుంటారు. చిట్టడవిలో ప్రితి దెయ్యమూ ఆ కుపిచ్చ చీరకట్టి, రెండు జడలు మేసుకుని అందమైన యృ వతి రూపంలో తిరుగుతున్నదట.

పేదపాత్ర కు కాస్తా దూరంలో పిల్లవరం అనే గ్రామం ఉంది. అక్కడ గజపతి అనే వ్యసినపిరుదు జూదంలో మన్నాడబ్బంతా పొగట్టుకోవడమే గాక, ఎంతోమందికి బాకీ పడ్డాడు. అప్పిల వాళ్ళు, న్యాయాధికారికి ఫీర్యాదు చేస్తామని అతణ్ణి బెదిరించారు. భయపడిన గజపతి గ్రామం విడిచి పారి పొర్లు పేదపాత్ర చేరుకున్నాడు. అక్కడ ఎవరో ఎగతాళికి చిట్టడవిలో బంగారు దొరకు తుందని చెబితే, నిజమని నమ్మి చిట్టడవి దారి పట్టి అలసీపొర్లు, విశ్రాంతి కోసం ఒక చెట్టు కింద కూర్చున్నాడు.

క్రమంగా గజపతికి నిద్రుట్టేసింది. కొంత సమయం పాటికి ఎవరో పేట్టిన పేద కేకకు మెలకువ వచ్చి లేచి, అటుగా వెళ్ళితే ఓ ఇల్లు కనిపించింది. బాగా తెరిచిమన్న ద్వారం గుండా లోపలికి వెళ్ళగా, ఒక యువకుడు నేల మీద పడిమాస్తాడు. పక్కనే ఆ కుపిచ్చ చీరకట్టిన యృ వతి కూర్చునిమాస్తాది.

చిట్టడవిలో దెయ్యాలు గురించి గజపతికి తెలియదు. అక్కడ అంత అందమైన యువతి కనబడినందుకు ఆశ్చర్యపిడుతూనే, “ఎం జరిగింది!” అని అడిగాడు.

“బయట నుంచి మంచి నీళ్ళ కావాలన్నాడు. లోపలకు రమ్మందే వచ్చి, నన్ను చూసే స్పృహ కోల్పోయిపోయాడు,” అన్నదా యృ వతి.

ఆమె గొంతు వృద్ధపురుషుడిలా ధ్వనించి అదిరిపడిన గజపతి, “నిన్ను చూసే నీ గొంతు వింటే ఎవరైనా భయపడతారు,” అన్నాడు.

“నువ్వు చెప్పింది నిజమే. ఇన్నాళ్ళకు నీవొక్కడివే ధైర్యంగా నాతో మాట్లాడామానిమా ఇతడికి స్పృహ కోల్పోయి ధైర్యం చెబుతూ ఉన్నాడు. నేను వెళ్ళి మీరు తినడానికేమైనా తెస్తాను,” అంటూ ఆ యువతి లేచి పక్క గదిలోకి వెళ్ళింది.

గజపతి ఆ యృ వతి వదిలి వెళ్ళిన మంచి నీటి పాత్ర లోని నీళ్ళు అతడి ముఖం మీద చిలకరించి, “ఇక కళ్ళు తెరు, నేనున్నాను. నీకు భయమేమీ లేదు,” అన్నాడు.

యృ వతి కళ్ళు తెరిచి, “దాహం!” అన్నాడు నీరసంగా.

గజపతి అతడికి మంచి నీళ్ళిచ్చి, “ఒక ఆడమిల్ల వూసే భయపడి మూర్ఛపోయామా

ఇలాంటివాడివి చిట్టడవిలో ఎందు కు ప్రవేశించావో” అన్నాడు .

యృ వకుత్త తనపేరు చలవతి అని చెప్పి, “అది మామూలు ఆడపిల్లకాదు, దేయ్యం ఆడపిల్ల. అందు కే భయ పిడ్డావు . నాది పేద పాడు గ్రామం. ఈ చిట్టడవిలో దేయ్యంలంటాయని నాకు తెలు సు !” అన్నాడు .

“ఇంత తెలిసీ చిట్టడవికందుకొచ్చినట్టు?” అంటూ ఎంతో ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు గజపతి.

“వూ అప్పుకు ఉన్నట్టుండి అంత పిట్టని జబ్బు చేసింది. వైద్యుడు-ఇది కొత్త రకం జబ్బు, సిర్వరోగనివారణి అనే నల్లపూ వు డి పిండు తెచ్చి తినిపిస్తా, జబ్బు వూ య వక్ష తు ంది, అన్నాడు . ఆ నల్ల పూ వు డి పిండు సీరిషియంలో పూ త్రవ్వు దొర్ల కుత్తు ందని నాకు తెలు సు . అంతే కాదు , దారిలోని చిట్టడవిలో దేయ్యంలంటాయని కూడా, నాకు తెలుసు! దేయ్యంలంటే, నాకు ఎర్ర హాభయం!” అన్నాడు చలపతి.

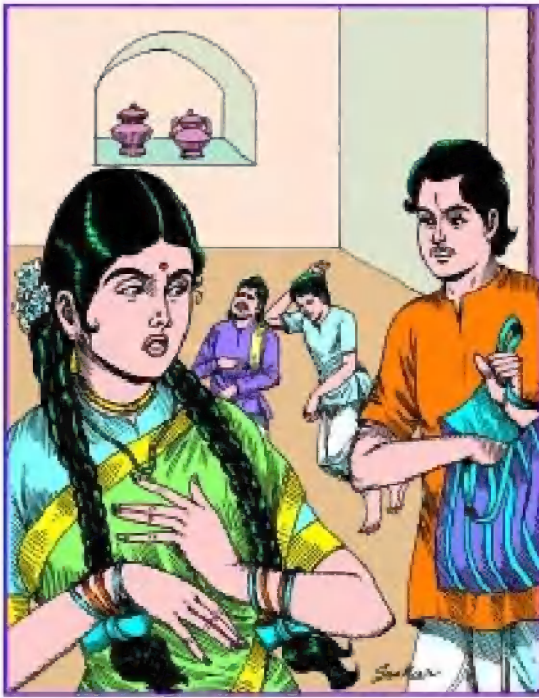
“ఐనా, కన్న తల్లిని రంపు కోవడం కోసం ఇటు వచ్చామా భేష, మెచ్చదగినవాడివి,” అన్నాడు గజపతి.

ఆ పూ టలకు సంతోషించిన చలపతి, “భయం గ్రామస్నా, ఈ ఇంటి ప్రాంతం చేరావు . దాహిం వేయడంతో, ఇంటిగ్గర వు డు దగ్గరకు వచ్చి, ‘వు ందినీళ్ళ కావాలి. లోపిల ఎవరైనావున్నారా?’ అన్నాను గట్టిగా. ‘ఇక్కడ నీటికి కొడవేవు న్నది? లోపిలకొచ్చి, కావలసీ నన్ని నీళ్ళ తాగవచ్చు,’ అన్నవిపూ ధానం వచ్చింది. ఆ గొంత వు సిలివాడిదిలా అని

పీంచి లోపిలకు మ్న - అకుపిచ్చరంగు చీర కట్టి, రెండు జడలు వేసుకున్న అమ్మాయి కనిపించింది. ఆ వెంటనే అది దేయ్యం అని గ్రహించిన నేను స్పి హితప్పీ విడిపొయ్యా ను . నీకు ధైర్యముంటే నన్నిక్కడి దేయ్యంబారి వు ంచి కాపాడు ,” అన్నాడు .

తను మాట్లాడిన యువతి దేయ్యమని తెలియ గానే, గజపతి భయంతో వణికి పొత్తాండగా, లోపిల్నుంచి అకుపిచ్చ చీరకట్టిన యువతి వచ్చింది. ఆమె చేతిలో ఒక పళ్ళెం, దాన్నిండా ఏదో పంటకం వున్నది. ఆమె చిరునవ్వు నవ్వుతూ, “ఐతే, నేను దేయ్యం న్నంటారా? అందు కే వీ కోసం నయ్నాం సిసివా పంటకు తెచ్చానంటారా?” అంటూ వాళ్ళకు దగ్గరైంది. అంతే! చలపతి, గజపతి కెవ్వుమని అరిచి స్పి హితప్పీ విడిపొయ్యా రు .

వాళ్ళిద్దరూ కెవ్వమంటూ పెట్టినకేక, ఆ దారివెంట వెళుతున్న దళపతి అనే యువకుడికి వినిపించింది. అతడిది సీరిపిత గ్రామం; ఉషి అనే అమ్మాయి నిమ్రువు చాడతూ ఉండి వెళ్ళు వరహాలు ఎవరినైతే తన కూతుర్నిచ్చి పేళ్ళిచ్చేస్తానన్నాడు. దళపతి దగ్గర అంత డబ్బు లేదు. అందుకని, తనకు ఉపతోపేళ్ళయ్యే యోగమున్నదో లేదో తెలుసుకునేందుకు జ్యోతిష్కుడి వద్దకు వెళ్ళాడు.

జ్యోతిష్కుడు, దళపతి జాతకాన్ని పెరిచింది, “నీకు కొరిన అమ్మాయి తో పేళ్ళయ్యే యోగంవున్నది. ఈ రోజే చిట్టడవి దారిలో పెదపాడు వెళ్ళు. అక్కడి రావులయ్యలో, నెతారావులకు అర్చన చేయించు. ప్రియాణంలో ఏదైనా జబ్బు చేస్తే వెంటనే నయంకావడానికి, సిర్వరోగనివారిణి అయిన నల్ల

మామిడి పండ్లు తీసుకుని వెళ్ళు. చిట్టడవిలో దెయ్యాలు న్నాయ్ ని చెప్పికుంటారు. ధైర్యం చేయ గలవా?” అని అడిగాడు.

“నేను జాతకాన్ని నమ్ముతాను, దెయ్యాన్ని నమ్ము, ” అన్నాడు దళపతి ఉత్సాహంగా.

తర్వాత దళపతి పేరట్లొషన్న నల్లవూపుడి చెట్టునుంచి పిళ్ళికొసే సింఛిలో వేసి కుని పెదపాడుకు ప్రయాణమై చిట్టడవిలో ప్రవేశించాడు. కొంత దూరం పోయే సరికి అతడికి గజపితి, చలపితి పేట్టిన కేక వినిపించింది.

దళపతి ఆశ్చర్యపెట్ట తూ, వాళ్ళిద్దరు ఇంటి కేసి వెళ్ళాడు. అతడికి నేల మీద పడివున్న చలపితి, గజపితి - పిక్కనే కూర్చుని ఉన్న ఆకుపిచ్చరంగు చీర యొక్క వతి కనిపించింది. ఆమె అందం చూసి నిద్రవైపోయిన దళపతి, ఆమెను, “ఏం జరిగింది?” అని అడిగాడు.

“నేనెవరో నాకు తెలియదు. ఇక్కడికెలా వచ్చానో కూడా తెలియదు. ఈ యువకులు నన్ను దెయ్యమనుకున్నారు. అది నిజమే నేమో,” అన్నది యొక్క వతి అప్పుడు కంకా.

దళపతి ఆమె వంక అదోలా చూసి, “దెయ్యాలనేవిలేవు. నువ్వు మనిషివే కానీ, నీకేదో జబ్బు చేసింది. అందుకే గతం పుచ్చి పొయ్యా మానీ గొంతు కూడా అసివ్యాంగా వూరిపోయింది. నాదగ్గర నల్లవూపుడి పిండ్లు ఉన్నాయి. అది సిర్వరోగనివారిణి. అది తిన్నా వంటే నీకు గతం గుర్తొస్తోంది,” అన్నాడు.

ఆమె కంకారు పడుతూ, “నాకే జబ్బు లేదు. నేను దెయ్యాన్నే. నల్లవూపుడి పిండ్లు, నాకు నిషిద్ధం. నీవూ పిళ్ళిద్దర్నీ తీసి కుని తొందరగా ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళిపో,” అన్నది.

దళపతి తల అడ్డంగా ఊపీ, “నువ్వు దెయ్యానివంటే నేను నమ్మను. నీ చేత నల్ల వూపు డిపిండ్లు తినిపించి, నీ జబ్బు నయం చేసి కానీ నేనిక్కణ్ణించి వెళ్ళును,” అంటూ వూపు డిపిల్లన్ను సింఛీలో చేర్చి పట్టాడు.

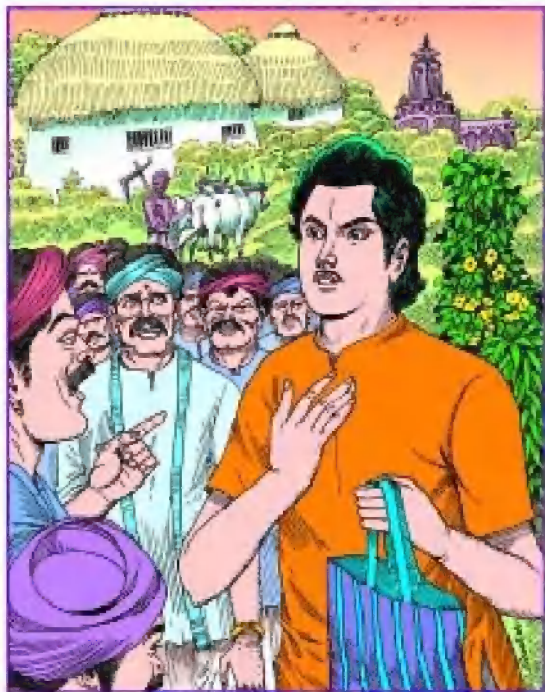
ఇది చూసి ఆమె పురింత కంగారు పిడుతూ, “లోపలగదిలో బంగార కాసి లున్న సింఛీలు న్నాలు. నీకు కావలసినంత బంగారం తీసుకుని వెళ్ళిపో,” అన్నది.

దళపతి, ఆమె వూటలు పిట్టించు కో కుండా సింఛీలోంచి నల్లవూపు డిపిండ్లు బయటకు తీసేసరికి, ఆమెకెప్పుడునీ అరిచి పిక్కగదిలోకి పరిగెత్తంది. దళపతిగదిలోకి వెళ్ళితే ఆమె జాడలేదుకానీ, ఆమె చెప్పినట్లు అక్కడ బంగార కాసి లతో నిండినసింఛీలు వూట్రం మన్నాలు.

దళపతి గదిలోంచి బయటటికి వచ్చి చల పితి, గజపితిల వుఖాల వీద నీళ్ళ చిలక రించాడు. కొద్దిసేపట్లో వాళ్ళ స్పృహవచ్చి లేచి కూర్చోగానే, వాళ్ళకు తన కథ చెప్పి, వాళ్ళ గురించి అడిగాడు. వాళ్ళిద్దరూ దళపతికి తవును గురించి వివరించారు.

దళపతి వద్ద నల్లవూపు డిపిండ్లు మన్నావని తెలియ గానే చలపితి ఎంతో సంతోషించి తన తల్లి జబ్బును నయం చేయ గల ఆ సిండ్లలో ఒక దాన్ని దళపతినడిగి తీసి కుని, “నువ్వు చాలా ధైర్యవంతుడివి. దెయ్యాన్నే భయ పట్టి తరిమేశావు,” అని మెచ్చుకున్నాడు.

దెయ్యాలనేవి లేవనీ, ఆమె దెయ్యంకాదనీ దళపతి అంటే, “ఐతే, ఆకుపిచ్చిచీరకట్టిన ఆ అవూర్లు ఒంటరిగా ఇక్కడెందు కుంది?

అంతలో ఎలావూయ వైపుది?” అని అడిగాడు గజపితి.

“అవంతీ రాజు యుద్ధంలో ఓడిపోయాక, ఆయన వారసులు అజ్ఞాతంగా అడమల్లో మఠాట న్నారని విన్నాను. ఆమె అవంతీ రాజు కుమార్తె కావచ్చు. ఎవరూ తనవైపురాకుండా దెయ్యాల కథను ప్రచారం చేస్తుండవచ్చు,” అన్నాడు దళపతి. “నీ నమ్మకం నీది. వూనమ్మకాలు వూవి. ఇప్పడెంచేయోలో న్నవ్వే చెప్పాలి!” అన్నారు చలపతి, గజపతి.

దళపతి చెప్పిన ప్రకారం ముగ్గురూ తలో బంగార కాసి ల సింఛీ తీసి కున్నారు. అక్కడ న్న బంగార కాసి ల విషయం ఊసింగా మూచాలని నిర్ణయించు కున్నారు. అక్కణ్ణించి బయటేరి పేదపాడు చేరు కున్నాక గజపితి తిన్నగా పల్లవరం వెళ్ళిపోయాడు.

పేదపాద్రు గ్రావు స్థిల చాలా వుంది చల
పితిని, దళిపితిని చుట్టువుట్టి, చిట్టడవి
దెయ్యాల గురించి చాలా ప్రశ్నలు వేశారు.
దళిపితి వాళ్ళకు బదులిస్తూ, “అమ్మో! అవి
చాలా ప్రమాదకరమైనవి. మళ్ళీ నేను చిట్ట
డవి దారిలో వెళ్ళను. నేను చుట్టుదారిలోనే
సీరిపితం వెళ్ళబోతున్నాను,” అని చెప్పాడు.

బేతాళుడు ఈ కుమార్తె, “రాజా, దళిపితి
చిట్టడవిలో చలపితి, గజపిత్తలను కలుపు
కున్నప్పటి నుంచి, అతడి ప్రివర్తన కపిటం,
పిరవంచనగా కనబడుతున్నది గదా? వాళ్ళి
ద్వారితో అసలు దెయ్యాలంటూ లేవన్నాడు.
గ్రావు స్థిలతో, అక్కడ చాలా ప్రివూ దకర్చు
దెయ్యాల నవనీ, పురొకసారి ఆ ప్రాంతాలకు
వెళ్ళనని చెప్పాడు. ఇది కపటం, పరవంచన
కాక మరేమిటి? ఇంతకూ అతడు దెయ్యాల
నువనీ నమ్ముతున్నట్టు లేనట్టా? ఈ సిందే
హాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పక
పోయావో, నీ తలపిగిలిపొతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, “పిట్టకతో ఏ
పు నిషిక్తి అలాగి కి శక్తులు నవనీ ఆలోచ
నంటూ రాదు. ఆ నమ్మకాలన్నీ తల్లిదండ్రుల

నుంచి, ఇరుగు పొరుగు నుంచి ఏర్పడే
భావాలు. అలాంటి ప్రభావం దళిపితి వైద
ఏమాత్రం వున్నట్టులేదు. చిట్టడవిలో దెయ్యాల
లు నవనీ నమ్మకం కల చలపితి, ఆకుపిచ్చ
చీరకట్టిన యువతిని చూసి స్పృహ కోల్పో
యాడు. గజపితికి, తాను దెయ్యాలని అమె
చెప్పిన తర్వాత స్పృహ తప్పింది. ఈ నమ్మకా
ల్లేని దళిపితి, అమెను పూర్తిగా యువతిగా
భావించి, అందుకు తగిన విధంగా ప్రవర్తించాడు.
ఇక, గ్రామస్థులకు చిట్టడవిలో దెయ్యాల
లు నవనీ చెప్పిన కారణం, అక్కడ అజ్ఞాతంలో
ఉంటున్నారని అతడు దళిపితిగా విశ్వసించిన
అమె రాజకుటుంబీకుల పూరికి ఎలాంటి
అంతరాయం, ప్రివూ దం వాటిల్లు కూడదన్న
సిద్ధి ద్వారా పూర్తిగా. అందువల్ల, దళిపితిలో
కపిటం, పిరవంచన, కేవలం వాక్పాత్ర ర్యం
పూర్తిగా మళ్ళీ వసు కోవడం సిరికాదు,”
అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ
గానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై,
తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[అధ్యాయం : “వని ధర” రచన]

దేవతల నాట్యం

దేవతలు ముఖ్యమైన ఇతర పనులు ముగించాక వినోద

క్రీడలలో పాల్గొనేవారని ఒక వుణిమిటిపి ర్వగాఢ తెలియ జేస్తోంది. దీనికి గుర్తుగా వుణిమిటి ప్రిజల పిహివాసు రోజుల పొట్టు ఉత్సవం జర మితుంటాఢు. ఏప్రిల్-మే మా నొలలో జర మితునే ఈ ఉత్సవాలాపర 'లాంపు హిరోబా'. అంబే, దేవతల వినోదం అని అర్థం. ఒకనొం విశాలమైన సరస్సును చూసిన శివుడు దాని ప్రి దికి తన శ్రా లాన్ని ప్రియో గింవాడట. దాంతో సిరస్సి ఎండి పొల్తుండుట. ఏత్ర గుర్ర దేమశ్శనూ, ఏత్ర గుర్ర దేవత లనూ దేవలోకం నుంచి పున్ను తెచ్చి సిరస్సిను నింపి వుని శివత్రు అజ్ఞాపించాడట. దేవతలు ఆ పినిని చేసి, ప్రి ర్తికా గానే ఆనందోత్సాహంతో ఏత్ర రాత్రులు, ఏ త్ర పిగళ్ళు నాట్యం చేశారట. తలపూ ద వుణితో నాగదేవత్రు అక్కడే మూడి పుట్టు పక్కల ప్రాంతాలను వెలుగ్ర తో సింపొడట. అంధుకే ఆ ప్రాంతానికి వుణిమిటి అనేకర వచ్చిందని చెబుతాఢు.

మొట్టమొదటి ముస్లింకట్టడం

షహియ న భాషలో 'కువ్వాట్ ఉల్ ఇస్లాం' అని పిలువబడే వునెద్ర ఒకటి ఢిల్లీలో ఉంది. కుతు బ

పూ నార్ సిపి పింలో మశ్శ దీనినే భారతదేశంలోని మొట్ట మొదటి పు స్థ్రిం కట్టడంగా భావిస్తూన్తాఢు. పి ఢ్విరాజ నుంచి ఢిల్లీని పట్టుకున్నాక సి ల్తాన ప్రితిసిధి కుతు బ-ఉద్దీన దీనిని నిర్మించాఢు. రాయ పీఠోరా కోటను విడగొట్టాక అంధు లోని స్తంభాలనూ, బండలనూ మనీదు నిర్మాణానికి ఉపయోగించారు. ఇండో-పు స్థ్రిం నిర్మాణం అనే నూ తన భవన నిర్మాణ శిల్పకళకు ఇ ది నాంది పిలికింది.

విదేశ పూర్వగాథలు (జావా)

కోడిపుంజు సాయం!

ఈనాటి ఇండోనేషియాలో అంతర్భాగమైన జావాలో శతాబ్దాలక్రితం ఏలై రాజ్యాలు ఉండేవి. అలాంటి ఒక రాజ్యానికి కేతనం కోడిమిజు. దానికి సింబంధించిన ప్తి ర్వగాథ ఇది:

రాజుగారి ఏకైకసంతానమైన యువరాజుకు కోడిపిందాలంటే వు హా ఇష్టం. ఎప్పిత్తు చూ సీనా న్నూహీతు లతో కలిసీ కోడిపిందాలాత్తు తూ వినో దిస్నూండేవాత్తు . అందు వల్ల ఆయ న్నూహీతులు బలమైన కోడిపుంజులు ఎక్కడ కని పించినా సరే, అవి ఎవరివైనా సరే, వాటిని పట్టు కుని కోడిపిందాలు నిర్వహించేవారు .

ఎవరో వచ్చి, తావు యు వరాజు వు త్రుల వు ని చెప్పి తవు కోడిమిజులను పట్టుకు పొవడం రాజ్య ప్రజలకు బాధ కలిగించింది. అయి నా, ఆ విషయాన్ని రాజుగారి ద స్టికి తీసుకు వెళ్ళే ధైర్యం ఎవరికీ లేదు. అయితే

రాజు ఒకసారి వూ రు వేషంలో తిరు గు తూ , కొందరు యువకులు రైతులనుంచి బలవం తంగా బలిష్ఠమైన కోడిపుంజులను లాక్కు పొవడం, ఇదంతా యు వరాజు కోసివే చేస్తూ న్నట్టు చెప్పడం గమనించాడు. ఆ తరవాత ప్రజలు ఇది తరచూ జరు గు తూ న్న వ్యవహారమే అని వూ రు వేషంలో మళ్ళీ రాజు అడగ డంతో తవు గోతు ను వెళ్ళబోసుకున్నారు.

విచారంతో రాజభవనానికి తిరిగి వచ్చిన రాజు, యువరాజును వెంటనే రాజ్యాన్ని వదిలి వెళ్ళమని ఆగ్రహవేశంతో ఆజ్ఞాపించాడు . యు వరాజుకు రాజభవనాన్ని వదిలిపెట్టక తప్పలేదు . యు వరాజు రాజ్యపోలివే రల్లో మళ్ళీ అరణ్యం చేరే వరకు గ్రా ధవాల్లు అయి న్న వెంటడించి వెళ్ళి, తిరిగివచ్చారు.

అప్పటికే బాగా పొద్దు పొయింది. అర

వ్యాన్ని మెల్ల మెల్లగా చీకటి అవరిస్తోంది. యృ వ రాజు దారి తెన్ను తెలియక కొట్టు విట్టాడ సాగాడు. ధైర్యశాలి అయిస్తున్నది క్రూరమృగాల అర్రు పిల్లు అతన్ని అందోళనకు గురిచేశాయి. అంతలో పూ రంలో మన్న ఒక గుడిసేలోంచి మిణుకు మిణుకుమంటూ దీపం వెలుతురు కనిపించడంతో, అక్కడికి వెళ్ళి తలుపు విశ్లేషిస్తాడు. తలుపు మిశ్రమించిన ఒక యృ వతి నఖ శిఖ పిర్యంతం అతన్ని అన్న పూ నంగా పూ సీంది. అతడు తాను యృ వరాజునన్న విషయం పూ త్రం దాచి, రాజు గారి ఆగ్రహానికి లోనై రాజ్యబహిష్కారం శి పొంది, అడమల్లు పిట్టిన పురద ప్రివంతు ణ్ణని పూ త్రం చెప్పాడు. ఆ యృ వతి అతని ప్రి ద దయ తలచి తలదాచు కోవడానికి చోటిచ్చింది. ఆమె తల్లిదండ్రులు అడవిలో లభించే మూలిక లను గురించి, పెద్దలకు లభిస్తున్న దాంతో వచ్చే ఆదాయంతో పోట్లపాను కునేవారు. వారు అలా ఒకనాడు పూ లికలతో, దామిలను న్న నదిని దాటుతూండగా, వెల్లువ వచ్చి వాళ్ళు ఎక్కిన పిడవ తల్లికింద్రు లు కావడంతో దనిపాంతు లు. ఆ తరువాత ఆ యువతి ఎక్కడికి వెళ్ళదమో తెలియక, తన తల్లిదండ్రు లు చేసిన పనినే కొనసాగిస్తూ అక్కడే ఒంటరిగా ఉంటు న్నది.

ఆమె వివరాలు తెలుసుకున్న యువరాజు ఆమెతో పాటే ఉండిపోవాలని నిశ్చయించుకుని, ఆమె సమ్మతితో ఆమెను పెళ్ళాడాడు. అతడు దృఢమైన శరీర సౌష్ఠ్యం కలవాడూ, తెలివైన వాడూ కావడంతో జింకలపూ, పిల్లలపూ పిట్ట, కట్టల కోసం అడవికి వచ్చినవారికి అమ్మేవాడు.

ఇలా కొన్ని నెలలు గడిచాయి. తన తండ్రి మరణించిన వార్త, కట్టలు కొట్టేవారి ద్వారా యృ వరాజుకు చేరింది. “నేను ఇప్పడే నగరం వెళ్ళి కొన్ని రోజుల తరువాత వస్తాను. వచ్చాక

నీకో శుభవార్త చెబుతాను. పునకు పుంచి రోజులు రావున్నాయి,” అన్నాడు భార్యతో.

“త్వరగా వచ్చెయ్. వచ్చాక నేనూ నీకో సంతోషకరమైన విషయం, చెబుతాను,” అన్నది భార్య, తాత తల్లి కాబోతూ న్న విషయం బయట పేట్టకుండా.

తిరిగి వచ్చిన యృ వరాజును పూ దగానే నగర ప్రజలు ఆనందోత్సాహాలు పొందారు. రాజ్యానికి ఏకైక వారసుడు అయిన. యువ రాజుకు రాజ్య బహిష్కార శి విధించాడే తప్పి, రాజు తనకు వారసుడిగా వేరెవరిని ప్రకటించ లేదు. యువరాజుకు వెనువెంటనే రాజ్య పట్టాభిషేకం జరిగింది. సింహద్వార బద్ధమైన ఇతర శ్రమలు జరగడానికి పురికొన్ని రోజులు పట్టింది. వాటి మధ్య అడవికి వెళ్ళి భార్యను చూసు అవకాశం యృ వరాజుకు కలగలేదు.

అదే సమయంలో అడవిలో అకాలవద్దాలు, వెల్లువ బీభత్సం సింహించాయి. ఎప్పుడూ భార్య ఒక గ్రహిలో తలదాచు కోవలసేవచ్చింది. అడవి సమీపంలో నివసించే కట్టెలుకొట్టేవారి భార్యలు ఎప్పుడూ భార్య ప్రసవ సమయంలో దగ్గరండి ఆమెను ఆపు కున్నార. ఆమె చక్కని పుగబిడ్డను కన్నది.

పట్టాభిషేకానంతరం ఎప్పుడూ, తన భార్యను రాజధానికి వెంటబెట్టుకు రావడానికి అడవికి వెళ్ళాడు. అప్పుడే, అక్కడ ఆమెగాని, ఆమె గ్రహిలో ఆనవాళ్ళుగాని కనిపించలేదు. నిరాశతో వెనుదిరిగి వచ్చాడు.

ఒకనాడు ఎప్పుడూ భార్య బిడ్డతో, గ్రహి పుంపు కూర్చుని మళ్ళీ సమయంలో, ఆకాశంలో ఎగిరితూన్న ఒక గడ్డ పుక్కునుంచి ఒక కోడిపిల్ల జారి ఆమె ఎదుట పడింది. ఆమె దానిని తీసి కాపాడింది. తన బిడ్డతో పాటు ఆహారం

పేదూ పేంచసాగింది. కోడిపిల్ల, ఎవరూ ఎప్పుడూ ఎక్కడా కనిపించి ఎరగనంతగా బలిష్ఠమైన కోడిపుంజుగా ఎదిగింది. దాన్ని చూసిన ఇతరపెల్ల, జంతు మౌనం ఆ గ్రహి దరిదాహం లకు రావడానికి కూడా బద్ధుని కునేవి.

అక్కడ నగరంలో కొత్త రాజు వున్నప్పుడు కోడి పిందాలను ప్రారంభించాడు. అప్పుడే, ఇప్పుడు కోడిపుంజులను రైతుల నుంచి బలవంతంగా అపహరించడంలేదు. పిందాలలో గలిచిన మిశ్రం లకు బహుమతిలు ఇస్తామని ప్రకటించాడు.

ఆ ప్రకటన గురించి కట్టెల కొట్టే వారి ద్వారా అడవిలో పేద గ్రహి తన వరాజు కుమార్తె కళేరసు చెవిన పడింది. అతని కిష్కిడు వచ్చి పన్నుండేక్కు. తల్లి అనువు తీతో కళేరసు తన కోడిమిశ్రం తీసి కుని రాజధానికి బయలుదేరాడు. అతడు అక్కడికి చేరేసరికి కోడిపిందాలు పుష్కరంగా సారథున్నారు. ఆ రోజు రాజుగారి స్వయంగా శింషా ఇచ్చిన కోడిమిశ్రం ఇతర మిశ్రాలను ధీకొని పుంజుగా ఓడించింది.

“పుహరాజా! నా మిశ్రం, మీ మిశ్రం గనక ఓడిస్తే మీ నాకేం బహుమతి ఇస్తారు?” అని అడిగాడు కళేరసు, బుట్టలో దాచిన తన కోడిమిశ్రం చూపకుండా.

రాజు మొదట ఆ కుర్రవాణ్ణి చూడగానే తెలియని అకర్షణకు లోనయ్యాడు. “అప్పుడే, మీ మిశ్రం మీ మిశ్రం ఓడిస్తే?” అని అడిగాడు రాజు.

“నేను నా మిశ్రం ద్వారా బహుమతి సేపింపాలిద్దామని ఆశతో వచ్చినాడని కుర్రాణ్ణి. మీకు ఇవ్వగలను? కొన్నాళ్ళ మీ కూనవలందింబుగలను,” అన్నాడు కళేరసు. ఆ తరువాత బుట్టలో నుంచి కోడిమిశ్రం వెలువీలకి తీశాడు.

THE ADVENTURES OF G-man

అండ్రియేనియా

కథ 1 భాగం 2

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

ఇంతవరకు జరిగిన కథ: ట్రోలీన్ ఈ గ్రహాన్ని నాశనం చేసే పథకం పన్నుతున్నాడని ఎప్పుడైతే జీ-మ్యాన్ కి తెలిసిందో, అతను సమయం వృధా చెయ్యకుండా ట్రోలీన్ స్థావరంలోకి చొరబడ్డాడు. అతనికోసం ట్రోలీన్ కాచుకుని వున్నాడు. కొన్ని ఆశ్చర్యకరమైన విషయాలు చూపిస్తానంటాడు

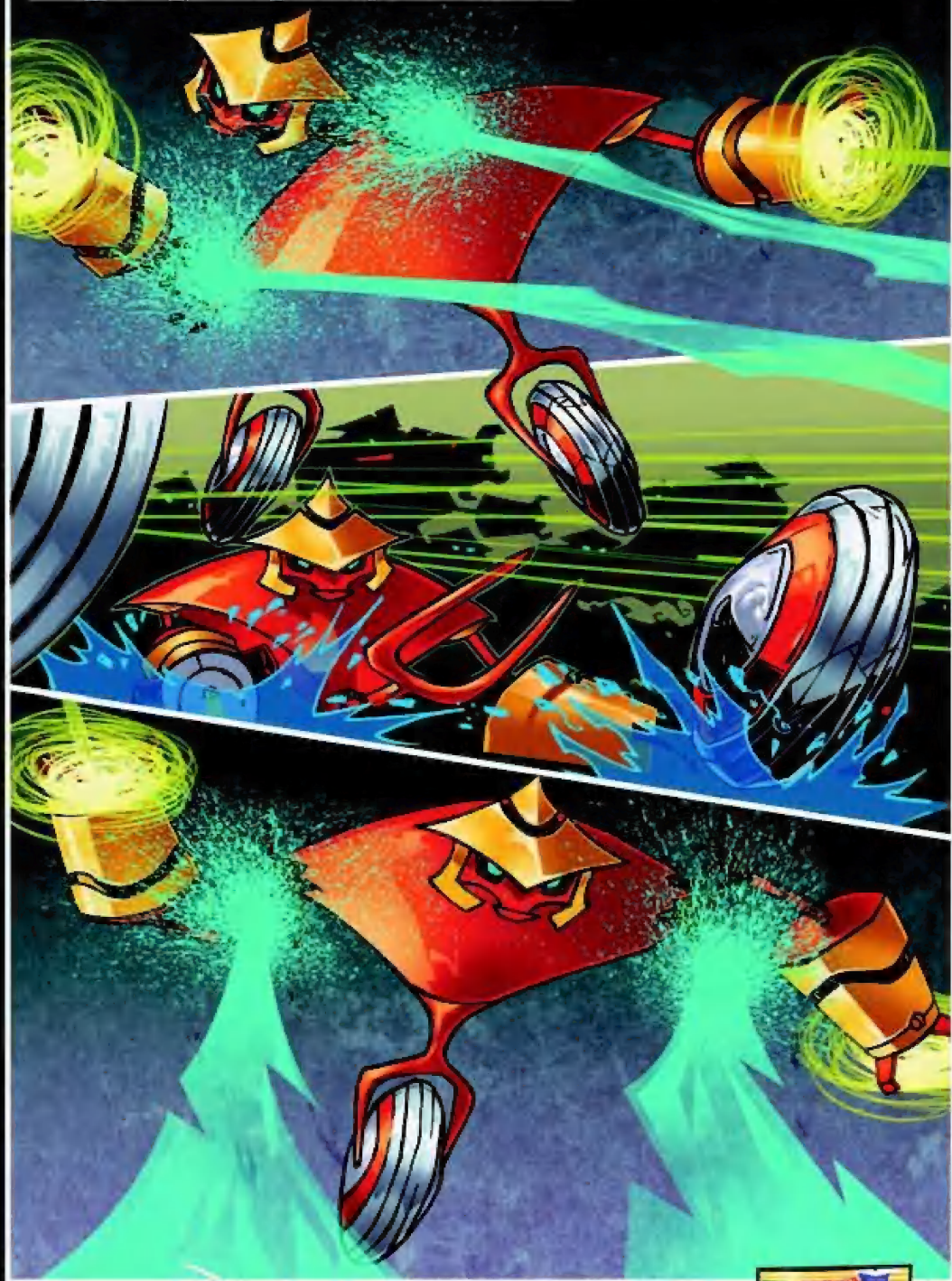
ఒక ద్వారం తెరుచుకుంటుంది, వందలాది ఆంధ్రాయిడ్లు దూసుకు వస్తాయి, అతనిపై ధామ్మని పేలుస్తూ.

ఓహో, అది చీకట్లో పిల్చిన ఒక్క పేలుడు కాదన్న మాట. ఇతని వద్ద ఓ పెద్ద సైన్యమే వుంది.

కాని అది జీ-మ్యాన్ కి సాటిరాదు.

జి-షీల్డ్ని యాక్టివేట్ చేస్తూ, జి-మ్యాన్ దూసుకు పోతాడు

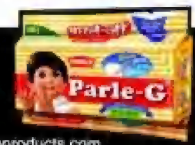

జి-మ్యాన్ ఎన్ని ఆంధ్రాయిద్దని నాశనం చేస్తూంటే, అన్ని పుట్టుకొస్తున్నాయి. తమ స్నేహితుల తప్పులని గ్రహించి, అవి మరింత దృఢమైన శక్తితో దాడి చేస్తున్నట్టు వస్తున్నాయి.

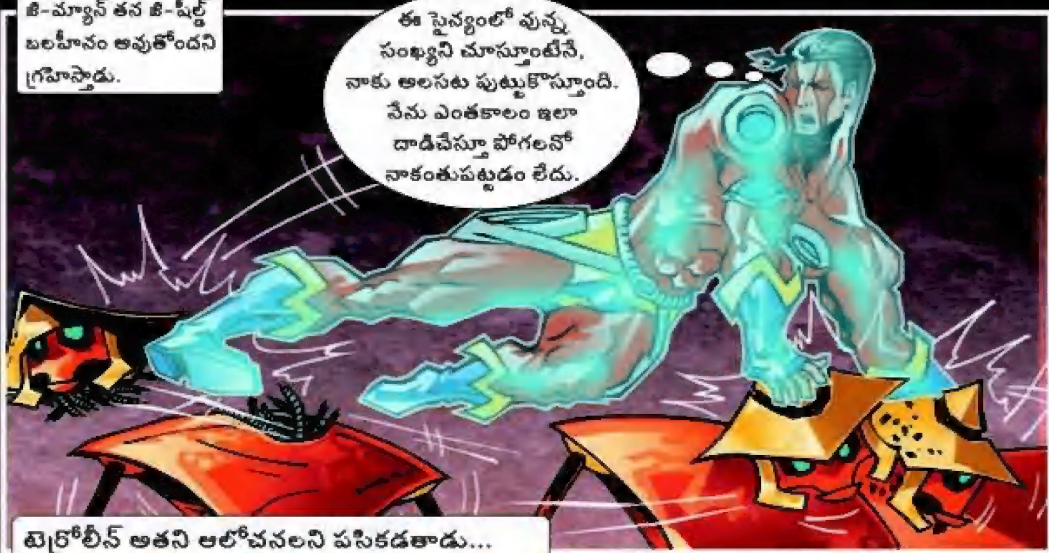

G-mani కి శక్తినిచ్చేది

జి-మ్యాన్ తన జి-షిల్డ్
బలహీనం అవుతోందని
గ్రహిస్తాడు.

ఈ సైన్యంలో వున్న
సంఖ్యని చూస్తూంటేనే,
నాకు అలసట పుట్టుకొస్తోంది.
నేను ఎంతకాలం ఇలా
దాడిచేస్తూ పోగలనో
నాకంతుపట్టడం లేదు.

ట్రోలిన్ అతని ఆలోచనలని పసికడతాడు...

ఏం అలిసి
పోయావా
జి-మ్యాన్?

మండిపడుతున్న జి-మ్యాన్ తనలో మిగిలిన శక్తినంతా పుంజుకుని దాడి చేస్తాడు...

అక్కడున్న రోబోట్లన్నిటినీ నాశనం చేస్తాడు, కానీ తన జి-షీల్డ్ని పోగుట్టుకుంటాడు.

అకస్మాత్తుగా, తన ఎడమ పక్కనుంచి ఒక శబ్దాన్ని వింటాడు.

భలే జి-మ్యాన్,
భలే. నీకు లభించిన
విశ్రాంతి చాలు,
ఇక పద రెండో
రౌండుకి

అక్కడ స్ట్రీలు కవచాలు ధరించిన, మరింత పెద్దవి, మరింత
అడ్వాన్స్‌డ్ రోబోట్‌లు ప్రత్యక్షమౌతాయి. ఇది చూసి అతను విభ్రాంతి చెందుతాడు.

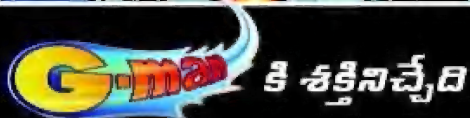
కీ శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

జి-మ్యాన్ కష్టపడి ఆ నరక కూపంనుండి బయట పడతాడు.

అక్కణ్ణుంచి నువ్వు ప్రాణాలతో బతికి బయటపడడం చాలా వివేకమైన పనే జి-మ్యాన్. కానీ, నీ శక్తిని తిరిగిపుంజుకోవడానికి కొంత టైం పడుతుంది.

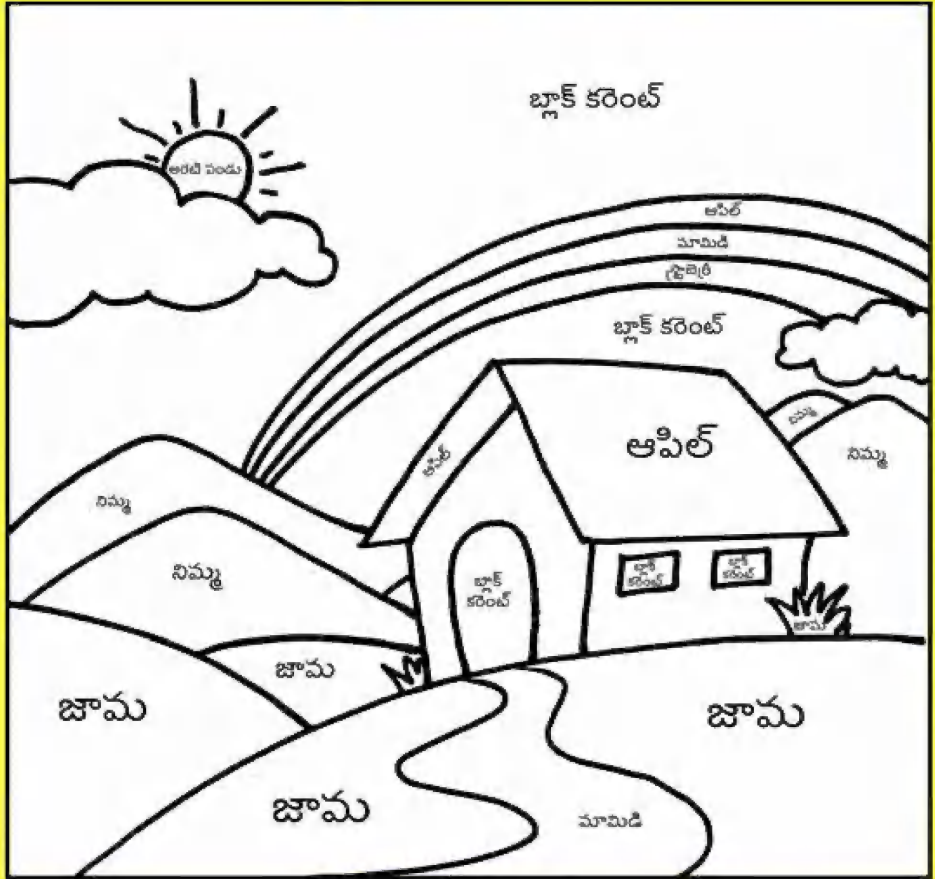
కాకపోతే, ఇది నువ్వు ఒక్కడివే చేసే యుద్ధంలా కనిపించడం లేదు. మనకో ప్లాను సిద్ధంగా వుండాలి మరి.

ఏమిటి, నేనొక్కణ్ణే ఈ యుద్ధం చెయ్యలేనంటావా? మ్మ్..మ్మ్.. ఆ నాకు తెలుసు ఏం చెయ్యాలి.

ఇంకా వుంది

తర్వాత: జి-మ్యాన్ పాస్ ఏమిటి? అతను గెలుపొందుతాడా లేక ఇది టెక్నోలీన్ యొక్క దృఢమైన సైన్యంతో ఒక సారి ఓడిపోయిన వ్యక్తి పలికే దంబమా? జి-మ్యాన్ యొక్క నూతన సాహస కృత్యాలను ఆండ్రోమానియా యొక్క తరువాయి సంచికలో చదవండి.

పాపిన్స్‌లోని మహిమగల ఫ్లేవర్లని ఉపయోగించి
ఈ చిత్రానికి జీవం పోయండి

జామ

స్ట్రాబెరీ

నిమ్మ

అరటి పండు

మామిడి

బ్లాక్ కరెంట్

నారింజ

ఆపిల్

గోల్డ్ రెయిన్ బోర్డు

చిగురు
తాడో
కనుకొక్కండి

G-man ಕಿ ಶಕ್ತಿನವೈದಿ

“ఓరి దేమూ! ఎంత పేద కోడిమీజు!” అంటూ అశ్చర్యపోయాడు అక్కడి వారందరూ.

పిందాలు ఆరంభమయ్యాయి. అంతకు క్రితం, మిగతా మీజులన్నిటినీ ఓడించిన రాజుగారి కోడిమీజు, కళేరస్థి కోడిమీజు వద్ద చిత్తుగా ఓడిపోయింది. రాజు కళేరస్థి కు వంద బంగారు నాణాలు బహిష్టతిగా ఇచ్చాడు. ఆ తరువాత రాజుగారి వద్ద మళ్ళీ మిగిలిన కోడి మీజులన్నిటినీ కళేరస్థి మీజు స్థి నాయా సింగా ఓడించడంతో, రాజు అతన్ని కాన్సిలతో ఘనంగా బహిష్ట కరించాడు.

“అబ్బాయీ, నీ మీజును నాకు అమ్మ దానికి నీకేమైనా అభ్యంతరమా?” అని అడిగాడు రాజు.

“మంచి మహారాజా! ఈ మీజు నా ప్రాణ నేస్తం. ఇది నేను పట్టినప్పటి నుంచి పట్టిగా ఆకాశం నుంచి వచ్చింది. ఇద్దరం కలిసి పేరిగి ఇంత వాళ్ళయ్యాయి. ఇప్పుడు ఈ మీజు సింహాన్ని చివరికి బహిష్టమతి మొత్తంతో, నేనూ మా తల్లిని ఖంగా జీవించగలం,” అన్నాడు కళేరస్థి.

“నువ్వు ఎప్పుడు పట్టామా?” అని అడిగాడు రాజు.

“వన్నెదేశ్య క్రితం. అప్పుడు మహా ప్రవాహం అడవిని ముంచెత్తినట్లు! అప్పటికే మా తండ్రి, ఎందుకో హఠాత్తుగా వెళ్ళి పావడంతో మా తల్లి భూమిలో మళ్ళీ ఒక గ్రహిణి పారిపోయి ప్రాణాలతో తప్పించుకుందట,” అన్నాడు కళేరస్థి.

“సరే, మీజును అమ్మ దానికి నీకు ఇష్టంలేదనుకో, నువ్వు ఇక్కడే రాజభవ

చందమామ

నంలో నాతో ఉండడానికి నీకేమైనా అభ్యంతరమా?” అని అడిగాడు రాజు.

“అది మా తల్లి అభిప్రాయం మీద ఆధార పడి మాట్లాడింది మహారాజా!” అన్నాడు కళేరస్థి.

రాజు సీంహాసనంపై నుంచి దిగి కున్నలేచి, “నువ్వు నన్ను నీ తల్లి దగ్గరికి తీసుకు వెళ్ళు నాయనా,” అన్నాడు గద్గద స్వరంతో.

“అలాగే మహారాజా!” అంటూ కళేరస్థి అక్కడినుంచి బయలుదేరాడు. రాజు, ఆయన పిరివారం అతడి వెంట బయలుదేరాడు.

అడవి ప్రాంతంలో నివసేస్తూన్న బుడ ప్రజలు ఆ దశ్యం చూసి విస్మయపోయారు. రాజుగారి ముందు, గుర్రం మీద కూర్చున్న వస్త్రాన్న తన బిడ్డను చూసిన కళేరస్థి తల్లి ఆనందాచార్యులకు హిస్తులు లేకుండా పోయింది. పురికొద్ది నాల్గో రాజు ఎవరన్నది అమె గుర్తించి ఆనంద బాష్పాలు రాల్చింది. అప్పటి క్షుణ్ణం మహారాజు కళేరస్థి నుంచి వరాజుగానూ, అతడి తల్లిని విట్టమహిషి గానూ ప్రకటించాడు. ఊరేగింమిరాజధానికేసి బయలుదేరింది.

తండ్రి తదనంతరం కళేరస్థి రాజ్యసీంహాసి నాన్ని అధిష్టించాక, కోడిమీజును తన రాజ్యకేతనంగా ప్రకటించాడు! (ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

బాల ప్రచారకుడు

ఫ్యాక్టరీలలో, హోటళ్లలో, ఇళ్ళల్లో కూడా బాలబాలికలను పినులకు కుదుర్చుకోవడానికి వ్యతిరేకంగా తరహా బాలకార్మికులను నిషేధించండి అంటూ గట్టి స్వరాలు వినిపిస్తూ ఉంటాయి. బాలకార్మిక వ్యవస్థను నిషేధించి నిర్మూలించడానికి కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఎన్నో చర్యలు తీసుకుంటున్నాయి. కాని, ఆ దుష్ట వ్యవస్థను అరికట్టలేక పోతున్నాం. బాలకార్మిక వ్యవస్థను నిర్మూలించ వలసిన అవసరాన్ని తెలియజేస్తూ, తీర్చ వసంతమీరు సెప్పి పింటి అతింగల్లో మళ్ళీ ఒక రెసిడెన్షియల్ స్కూల్లో నాలుగవ తరగతి చదువుతున్న మైఖేల్ ఎస్. కుమార్ అనే విద్యార్థి కేరళ రాష్ట్ర రాజధాని నుంచి ఉత్తర ప్రాంతంలో మళ్ళీ కాసర్గోడ్ వరకు సేకీల్ ప్రచార యాత్రను చేపట్టాడు.

బాలల దినోత్సవం నాడు ప్రారంభించిన యాత్రను విద్యార్థి రోజుల అనంతరం పూర్తి చేశాడు. అతడు ఈ సెప్పి స్థానం గురించి ఎదుర్కొన్న వారికి వివరించేవాడు; పాటల ద్వారా, నాట్యం ద్వారా తాను రచించిన నాటకాలను తానే నటించడం ద్వారా ప్రజలకు అవగాహనగా తెలియజేస్తున్నాడు. ఒక పిసివాడు ఒక పిను గురించి కాపిలాకాయ దం కళ్ళారా చూశాక, భరించలేక ఈ ఒంటరి యాత్రకు పూనుకున్నట్టు కుమార్ చెబుతున్నాడు.

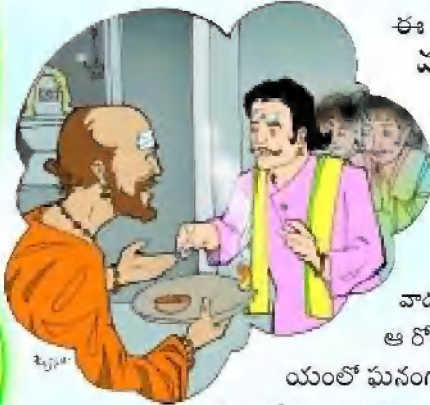
ఇష్టమైన పేర్లు

అమెరికాలో ఉన్న భారతీయ సంతతికి చెందిన తల్లి తండ్రులు - పుట్టిన పిల్లల పేర్లు ఆదేశ్య అనీ, ఆదేశ్య పిల్లల పేర్లు ఆదేశ్య అనీ పెట్టడం ఎక్కువగా ఉంటుంది. సాఫెల్ సెక్యూరిటీ శాఖ ఈ విషయాన్ని తెలియజేసింది. ఆ శాఖ బరిపీస ఒక సర్వేలో 2003వ సం.లో 254 పుట్టిన పిల్లలకు ఆదేశ్య అనీ, 311 పుట్టిన పిల్లలకు ఆదేశ్య అనీ పెట్టారని తెలియజేసింది. ఆదేశ్య తరవాత అబ్బాయిలకు ఆఫీస్ అనీ, అమ్మాయిలకు ఆషా అనీ పెట్టేస్తున్నారు. అర్జున్ అన్నది ప్రాచుర్యం గల పురుషుడు.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

మంగళగిరి జప్తి ఏదార జగపతి అనేక సంవదలు
గల గొప్ప ధనికుడే గాని , పరపు పీసినారి. పరపు
భక్తుడిలా నటిస్తూ రోజూ ఉదయం, సాయంకాలం
దేవాలయానికి వెళ్ళి దేవుణ్ణి దర్శించేవాడు. అయితే,
హారతిపెళ్ళంలో దప్పు డీ మోవావు కాదు . పు గతా
భక్తులు వేయడం పూసినా అతడు పెట్టింపు కునే
వాడు కాదు . పై జారి దీన్ని గవునిస్తూనే ఉన్నాడు .
ఆ రోజు శివరాత్రి పర్వదినం . ఆ సాయంకాలం దేవాల

యంలో ఘనంగా పూజలు జరిగాయి. జమీందారు వెళ్ళి ముందు

వరసలో నిలబడ్డాడు . పై జాది కార్యక్రమాలు పు గిశాక పై జారి హారతి
పెళ్ళంతో వచ్చి జప్తి ఏదారు కు పూ పాడు . జప్తి ఏదారు హారతి కళ్ళకప్పు కుని పదిపైసల నాణెం తీసి
పెళ్ళంలో వేసి, పై జారిని అశ్చర్యపడేలా చేశాడు .

“అయ్యా, ఈ రోజు తమరే మొట్టమొదటి కానుక సమర్పిస్తున్నారు. తమవంటివారు పదిపైసలు
వేయడం అవమానంగా లేదా? పు రో పదిపైసలు వేయించుకుందా?” అని అడిగాడు పై జారి.

♦ దీనికి జప్తి ఏదారు స్పందన ఎలా మూడిమూట్టుందని పు రు భావిస్తున్నారా?

♦ పు గిలిన వారు ఎంత కాసు క వేస్తారో పూ డ్యానికి జప్తి ఏదారు అక్కడే నిలబడ్డాడా?

100-150 పూ టలతో కథకు పు గింమోసీ, చక్కసాబరు పేట్టి పూ కు పంపిండి. కవరు పు ద
‘కథల పోటీ’కి అని రాంపుండి. కింది కూపనను తప్పక జతచేంపుండి.

కథలు మూకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: మే 31, 2005

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
పాఠశాల _____ తరగతి _____
ఇంటి చిరు నామ _____
_____ పినకోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

బీహార్ జానపద కథ

పశ్చాత్తాపం!

మోతీహారీ గ్రామంలో రఘు లాల్ అనే ఒక పేదరైతు ఉండేవాడు. అదే గ్రామంలో ప్యారే లాల్ అనే ధనికుడైన వడ్డీవ్యాపారి ఉండేవాడు. గ్రామ స్థిలకు అధిక వడ్డీలకు అమ్మిలిచ్చి, మోసం చేసి అతడు డబ్బులు కూడబెట్టాడు. వడ్డీవ్యాపారి చేసే కుతంత్రాలు గ్రామ స్థిలకు తెలుసు. అర్చనా, అమెరికాలో తవున ఆధుకునే దిక్కు మరెవ్వరూ లేరుగనక, తాము మోసపోతున్నామని తెలిసినా, గ్రామస్థులు సాయం కోసం ప్యారేలాల్ అనే ఆశ్రయించేవారు. అందు వల్ల అమ్మిలు చేసే ప్రిజలు నానాటికి వు రింతబదలు గా వూ రు తూ ంటే, అమ్మిలిచ్చే వ్యాపారి వు రింత ధనికుడు గా ఎదగసాగాడు .

ప్యారేలాల్ డబ్బు అమ్మిగా ఇచ్చేప్పిడు పిత్రాలు రాని కునేవాడు కాదు . “పిత్రాల వీ ద సంతకాలెందు కు? వీ కు డబ్బుకావాలి. నేను ఇన్నిన్నాను . వీ దగ్గర డబ్బు ఉన్నప్పిడు తిరిగి చెల్లించండి. అయితే, వడ్డీ మాత్రం నెల నెలా చెల్లిస్తూ రావాలి. అది చాలు,” అనేవాడు. అమ్మి పిచ్చుకున్నవారికి యే దాది పోడమనా, తావు మిచ్చుకున్నదానికన్నా ఎక్కువగానే వడ్డీ చెల్లించినట్టు అనిపించేది. అర్చన తే, అసిలు డబ్బు ఏవూ త్రం తగ్గకుండా అలాగే ఉండేది. ప్యారేలాల్ లెక్కలు వారికి అంత బట్టే కాదు .

రఘు లాల్ కూడా ప్యారేలాల్ దగ్గర అమ్మి చేశాడు . డబ్బుల్లేనప్పిడు వడ్డీ కింద ప్యారేలాల్ ధాన్యం పట్టుకు పోయే వాడు . కొద్ది కొద్దిగా పోలాన్ని చేజిక్కింపు కునేవాడు . ఏదీ లేదంటే ఇంట్లో ఉన్న పాత్రసావు గ్రిని పట్టుకుపోయే వాడు . ఒక నెల కనిపించక పోయే సిరికి రఘు లాల్ ఇంటికి ఆత్మతగా వెళ్ళాడు ప్యారేలాల్. ఇంటి నుంచి వెలుపలికి వచ్చిన రఘు లాల్, “అయ్యో, కట్టుబట్టలు తప్పి నా దగ్గర వు రేదీ లేదు . వూ రు కోవడానికి కూడా వేరే బట్టలు లేమానన్నెం చెయ్య వు ంటారు ?” అన్నాడు విచారంగా.

“సాయం అర్థించడానికి రావు డి వద్దకు ఎందు కు వెళ్ళకూడదు? నా పట్ల అతడెంతో కరుణ చూపేవాడు. వెళ్ళిరా, నేను కొన్నాళ్ళ తరవాత వస్తాను,” అని చెప్పి ప్యారేలాల్ అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

“ఆ రావు ధృ, ప్యారేలాలుకు సాయం చేసే మూటే, నాకూ తప్పక సాయం చేయ గలదు. ఇప్పుడే బయల్ పడేరాలి,” అనుకుంటూ రఘు లాల్ అప్పటికప్పుడే రాముణ్ణి వెతుక్కుంటూ బయల్ పడేరాడు. నడివాడు, సుడివాడు సాయం కాలం వరకు నడివాడు. రావుణ్ణి గురించి అచూకీ చెప్పేవారు ఒక్కరూ కనిపించలేదు. ఆఖరికి ఒక పై జారిలాంటి వు సేపే కనిపించ గానే, “నాదగ్గరున్న మూడు రోడ్లల్లో ఒకటి ఇస్తాను. దయాపరుడైన రాముణ్ణి నేనెక్కడ చూడగలనో చెబుతావా?” అని అడిగాడు.

అతడు ఏమీ పలక్కుండా రోడ్లముక్క కేసి కనీసం ఇంకూడా చూడకుండా ఏదో వున్న సులో గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. రఘు లాల్ వురికొంత దూరం నడివాక, వుభాన విభూ దిరేఖలతో ఒక సాధు ముందు రహస్యపు ఆయన చేతిలో ఒక రోడ్లముక్కను పట్టి, “రావు డెక్కడ ఉంటాడు? అయిన ఉండే చోట వీకు తప్పక తెలిసి ఉంటుంది,” అన్నాడు రఘు లాల్. “నాకు శిష్యుని గురించే తెలుసు. రావుణ్ణి గురించి తెలియదు,” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు ఆ సాధు ము.

రఘు లాల్ అలా నడుస్తూ నడుస్తూ బాగా అలిసి పోయాడు. ఎవరైనా ఎదురుపడి రాము డుండే చోటు చెప్పక పోతారా, వారితో కలిసి రోడ్లలు పించుకుని తినకపోతానా అన్న ఆశ కొద్దీ ఆకలిగా ఉన్నప్పటికీ రోడ్లలు తినకుండానే నడవసాగాడు. ఆఖరికి చింపిరి పులులతో ఒక బుడవాడు ఎదురుపడ్డాడు. అతడు బాగా అలిసిపోయి కనిపించాడు. “నేను రావు డి కోసం వెతుకుతున్నాను. అయిన నాకు సాయం పడ గలడని చెబుతున్నారు,” అంటూ రోడ్లల పూటను విన్నాడు.

“అలాగా! నువ్వూ రావుణ్ణి చూడాలని వెతుకున్నావా? నేనే రాముణ్ణి. నేనెం సాయం చేయగలనో చెప్పు,” అన్నాడతడు రోడ్లల కేసి ఆత్రంగా చూస్తూ.

“ఇదిగో, ఈ రోడ్లు తీసికో,” అంటూ రఘులాల్ అతడి చేతికి ఒక రోడ్లు ఇచ్చాడు. ఇద్దరూ తినడం ప్రారంభించారు. ఆ తరువాత తన వడ్డీ వ్యాపారి ద్వారా ఎలా మోసపోయిందీ ఏకరూ మఱియి, “నా వడ్డీ ఇప్పుడు దబ్బిల్లా లేమూ ధాన్యమూ లేదు. కుంట పొలం కూడా లేదు. ఎలా బతకాలో తెలియడం లేదు,” అన్నాడు రఘు లాల్ విచారంగా.

ఆకలి తీరిన బుడవాడు తన సంచీలో నుంచి ఒక శంఖాన్ని తీసి, రఘు లాల్ కి ఇచ్చి, “దీనిని ఇలా ఊదావంటే నీకు కావలసినది ఇస్తోంది. దీన్ని ఊదే శక్తి నాకు లేదు. గనక, నాకు ఉపయోగపడుదు. నువ్వే తీసుకో. మళ్ళీ వడ్డీ వ్యాపారి

చేత మోసపోకుండా మాత్రం జాగ్రత్తపడు,” అని చెప్పి తనదారిన వెళ్ళిపోయాడు.

రఘు లాల్ ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. తలుపు మిశ్రా, కిటికీలూ పూసీ వచ్చి శంఖాన్ని ఇట్టా అట్టా తిప్పితూ ఊదసాగాడు. అతడు దాన్ని ఒక విధంగా పట్టుకుని ఊదినప్పుడు నాణాలు రాలాయి. అతడు పురాకాపిర్లు కాదు గనక, అంతటితో ఊదడం ఆపాడు. ఆరోజు తనకు కావలసిన అహారం కొనడానికి చాలినన్ని నాణాలు ఉంటే చాలానా కున్నాడు. ఆ రోజంతా విశ్రాంతి తీసి కుని, పురు నాడు తెల్లవారగానే తనకున్న కొద్దిపాటి పొలంలో పనిచేయడానికి వెళ్ళాడు.

కొన్ని నెలలు గడిచాయి. ఒకనాడు ప్యారే లాల్ కోతకు సీడ్లగా ఉన్న రఘు లాల్ చిన్న పంట పోలాన్ని పూసీ ఆశ్చర్యపాడతూ తీసి బండారాలు తీసి కుని రఘు లాల్ ఇంటికి వెళ్ళి, “మళ్ళీ నీ ఇంటికి సంపద కలగడం

నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది రఘు లాల్. నేను ఇప్పిస్తున్న పాతబాకీ వస్తూ లు చేసి కోవడానికి రాలేదు. నీ విజయ రహస్యం ఏమిటి? ఇంత సంపద ఎలా కలిగింది? అది చెప్పు చాలు,” అన్నాడు నమ్మతూ.

వెరిబాగులవాడైన రఘు లాల్ శంఖాన్ని తీసి పూ మిశ్రా, “నా సంపదకంటేటికీ ఇదే కారణం,” అన్నాడు.

ప్యారేలాల్ శంఖాన్ని లాగెగ్గా రెట్టా నుంచి కాజేయాలను కుని పిడకం చేశాడు. కొంతసేమి ఆ పూటా ఈ పూటా పూటా పూటా పూటా గడిపి, బయలుదేరేప్పుడు శంఖాన్ని చాచకట్టుగా దుస్తుల్లో దాచుకుని వెళ్ళిపోయాడు. తనకు శంఖం అవసరం అప్పటికి లేదు గనక, రఘు లాల్ కూడా అది ఎక్కడుండో పట్టించుకోలేదు.

ఇంటికి చేరిన ప్యారేలాల్ శంఖాన్ని ఊదడానికి ప్రియ త్నించాడు. అప్పుడే ఎంత ప్రియ త్నించినా ఎలాంటి శబ్దమూ రాలేదు. రెండు రోజులు గడిచాయి. పూడో రోజు ప్యారేలాల్ మళ్ళీ రఘు లాల్ వద్దకు వెళ్ళి, “మిత్రమా, ఆ రోజు నీకో పూటా చెప్పడం పురిచానా. నువ్వు పూసిన శంఖాన్ని పూసీ దాని అందానికి పుచ్చట పడి నావెంట పట్టుకుపోయాను. ఊదినప్పుడు ఎలాంటి శబ్దమూ రాలేదేంటి? దాని వల్ల నీకిన్ని సీరి పిడలు సిప్పు కూరాయ్ అంటే నవ్వుశక్యం కాలేదు,” అన్నాడు.

రఘు లాల్ ఆ శంఖాన్ని తీసి కుని ఊదాడు. గలగలపు అట్టా శంఖంలోంచి నాణాలు రాలడం పూసిన ప్యారేలాల్ తన కళ్ళను తానే నవ్వు లేకపోయాడు. “బామది, రఘు లాల్ చాలా బామది. నా దగ్గర నువ్వు తీసి కున్న అప్పి సంగతి ఈ నావే పురిచిపా. అప్పుడే, ఒక్క సంగతి. ఈ శంఖం ఊదడం ద్వారా నీ కెంత

ధనం వస్తుందో అంతకు రెండింతలు నాకు వచ్చేలా చూడు, సరేనా?” అన్నాడు.

రఘు లాలకు కోపం వచ్చింది. “నువ్వు నన్నంతకాలమో మోసం చేశావా? నువ్వు నా వద్ద నుంచి మిశ్చుకున్న అడగమీ డబ్బును నాకివ్వాలి. నా పోలాన్ని వుళ్ళీ నాకు అప్పిగించాలి. పాత్ర సాపు గ్రి విషయం కూడా వురిచిపావద్దు. అవి లేకుండా వంటలు చేస్తే కోలేకుండా ఉన్నాను,” అన్నాడు.

ప్యారేలాల్ శంఖాన్ని అంది మిశ్చుకుని, “అయితే, దీన్ని నా వద్దే ఉంచుకొని నీకు నాకూ ఇద్దరికీ ఉపయోగపడకూడదు,” అంటూ అక్కడి నుంచి బయలు దేరబోయాడు.

రఘు లాల్, “సరే నువ్వు నా నుంచి ఇక డబ్బు అడగవద్దు చూడు నువ్వు నన్నాను. ఆ శంఖం నాకేదైయ్. అది ఊదినప్పుడు నాకు లభించేవన్నీ రెండింతలు నీకు లభిస్తాయి. అయితే, నా పాత్ర సాపు నులు ఈ రోజే నాకు ఇవ్వాలి. పోలాన్ని నాపరం చేసి, అందులో పనిచేస్తూన్న నీ కూలీలను ఈ రోజే వెనక్కు తీసికోవాలి,” అన్నాడు.

ప్యారేలాల్ తలవంచు కుని వెళ్ళిపోయాడు. సాయంకాలానికి అతడి పాత్రలు ప్యారేలాల్ పనిమనుషులు తెచ్చి ఇచ్చి వెళ్ళారు. మరునాడు శంఖాన్ని తీసి, రఘు లాల్ నాణాలు రావాలని కోర్కె వడానికి బదులు తన కన్ను ఒకటి పోవాలని కోర్కె కుంటూ ఊదాడు. పురికొన్ని రోజులలో ప్యారేలాల్ కూలీలు తన పోలం వదిలి వెళ్ళడం రఘు లాల్ చూసి సంతోషించాడు. అప్పటికప్పుడే బయలు దేరి ప్యారేలాల్ వద్దకు వెళ్ళాడు.

రెండు కళ్ళు పొగొట్టుకున్న ప్యారేలాల్, రఘు లాల్ కంఠస్వరం వినగానే, చేతిలోని

కర్రను నేలకేసి తడుతూ వచ్చాడు. తగిన శాస్త్రీ జరిగిందని రఘు లాల్ సంతోషించాడు.

“రఘు లాల్, నేనెన్నో దుర్మార్గాలకు ఒడి గట్టాను. నన్ను వుంచు. వుళ్ళీ నాకు కంటి చూపిమివ్వను నీ శంఖాన్ని కోర్కె కో. నా జీవితాంతం ఎవరికీ అవకారం తెలపేట్టను. దేవతా వీడ ఒట్టు!” అని ప్రాథేయ పిదసాగాడు ప్యారేలాల్.

పిశ్చాత్తాపంతో కువి లిపావున్న ప్యారేలాల్ చూసి, రఘు లాల్ కు జాలికలిగింది. అతడు చూపించాల్సిన తన కంటికి తిరిగి చూపించాలను కుంటూ శంఖం ఊదాడు. పురికొని అతడి కంటితో పాటు ప్యారేలాల్ రెండు కళ్ళకూ చూపువచ్చింది.

అతర్వాత నుంచి ప్యారేలాల్ ఎవరినీ మోస గించకుండా, ధర్మవడ్డీకి అప్పిలిస్తూ, గ్రామ స్థిల చేత వుంచువాడనిపించు కున్నాడు.

ప్రాణమిత్రుడు

పూర్వం బ్రహ్మదత్తుడు కాళిరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో దోధిసిత్తువుడు ఒక బ్రాహ్మణుడికి కుమార్తెను దుగా పిచ్చాడు. అతడికి తల్లిదండ్రులు నిత్యానందుడు అసోబరు పేట్టారు. వురికొంత కాలానికి బ్రాహ్మణుడికి వురికొడుకు కలిగాడు. ఇతడికి నిత్యానందుడు అసోబరు పేట్టారు.

ఈ అన్నదమ్ములిద్దరూ పేరిగి పేదవాళ్ళ మాత్రాండగా, తల్లిదండ్రులు హఠాత్తుగా కాలధర్మం చెందారు. దానితో జీవితం మీద విరక్తులై నిత్యానందుడు తన నిత్యానందుడు తన గంగానదికి ఆవలి ఒడ్డున ఒకరూ, ఈవలి ఒడ్డున ఒకరూ కుటీరాలు నిర్మించు కుని సిన్యాసీ జీవితం గడపిసాగారు.

ఒక రోజున పాతకలోకంలో మూడే సిర్పరాజు వుణికాంతు డనవాడు వున్న స్వీరూపింధరించి, పూలోకానికి వచ్చి, గంగానది ఒడ్డునే నడిచిపొసాగాడు. అతడికి నిత్యానందుడి కుటీరం కంటబడింది. వుణికాంతుడు

అంత చిన్నతనంలోనే సిన్యాసీ జీవితం గతుమీ వున్న నిత్యానందుణ్ణి చూసి అశ్చర్యపడి, అతడికి తానెవరో చెప్పి, చాలా సేపు కబుర్లు తూ కాలంగడిపాడు.

ఈ విధంగా నిత్యానందుడికి, సిర్పరాజు వుణికాంతుడికి స్నేహం కుదిరింది. ఆ నాటి నుంచి వుణికాంతుడు తరచుగా నిత్యానందుడి కుటీరానికి వస్తూండేవాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఎన్నో ఆసక్తికరమైన లోక విషయాలను గురించి మాట్లాడుకునేవారు. వుణికాంతుడు అప్పడప్పుడు తన యథారూపింధరించి, నిత్యానందుడి తలపైపెడగ వేసి, చల్లని నీడపట్టి, తనలోకానికి వెళ్ళి పోతుండేవాడు.

ఇలా కొంతకాలం జరిగాక నిత్యానందుడికి ఒక శంక పిట్టు కున్నది. సిర్పరాజు వుణికాంతుడు తనకు వున్న దన్నదాంట్లో సిందేహం లేదు. కాని, స్వితహాగా సిర్పాలది దుష్టస్వభావం. ఏ కారణం చేతనైనా మణికాంతుడికి తన వీరకాంక్ష, కాట్టు

వేయ గలదు ! ఇలాంటి ఆలోచనలతో నిత్యానందు డికి ఎక్కడలేని బెంగుపట్టుకున్నది. ఈ స్థితిలో ఒకనాడు అతడు నది దాటి అన్న సత్యానందుణ్ణి చూడబోయాడు. సత్యానందుడు తప్పుణ్ణి చూసి వ్యాకులపెడుతూ, “తప్పుడు, ఇంతగా చిక్కిపోయావేం? కారణం ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించాడు.

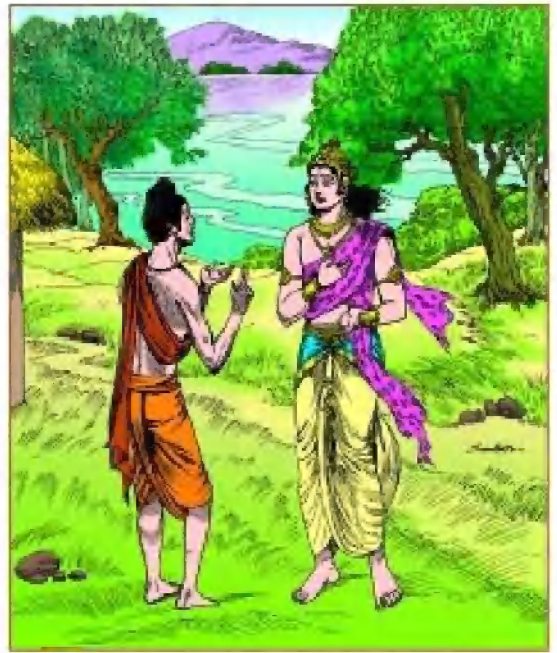
ఇందుకు నిత్యానందుడు ఏమీ దాచకుండా అన్నకు చెప్పివేశాడు.

“తమ్ముడా, నువ్వు చెప్పేదాన్ని బట్టి చూస్తే, ఆ సిర్పరాజును నువ్వు ప్రాణమిత్రుడుగా భావిస్తున్నట్లున్నది. అయినా, మరొకవైపున అతణ్ణించి హాని జరుగుతుందేమో అని భయపడుతున్నావు. ఇంతకూ అతడు నీవద్దకు రావడం ఇష్టమే లేక అతడు వురి కనబడకుండా మాట, నీకు నీ ఖంగా మాట్లాడా?” అని సత్యానందుడు అడిగాడు.

నిత్యానందుడు కొంచెం ఆలోచించి, “అతడు రాకుండా మాటనే ను సశాంతి కలిగేలా మన్నుది. కాని, అతణ్ణి రావద్దని చెప్పడం మాత్రం నావల్ల కాదు,” అన్నాడు.

ఆ జవాబుకు సత్యానందుడు నవ్వి, “సరే, ఆ సిర్పరాజు నీ వద్దకు వచ్చేటప్పడు ఎలాంటి ఆభరణాలు ధరిస్తాడు?” అని అడిగాడు. “అతడి శరీరం మీద ఆభరణాలేం కొదవలేదు. కాని, అన్నిటికన్న గొప్పగా ధగధగ మెరిసే మణి ఒకటి అతడి కంఠం నుంచి వేళ్ళాడుతుంటుంది,” అన్నాడు నిత్యానందుడు.

“తప్పుడు, అలా అయితే ఒక పని చెయ్యి. ఈసారి ఆ సిర్పరాజు నీ దగ్గరకు

వచ్చినప్పుడు, అవుణి ఇవ్వని అతడు,” అని చెప్పాడు సత్యానందుడు.

రెండు, మూడు రోజుల తరవాత మణి కాంతుడు, నిత్యానందు డికుటిరానికి వచ్చాడు. నిత్యానందుడు అతణ్ణి అవుణి ఇవ్వని అడిగాడు. అవుణికాంతుడు కుటీరంలో కూర్చోకుండానే తన లోకానికి తిరిగిపోయాడు.

అప్పుడు అవుణికాంతుడు రాగానే, నిత్యానందుడు అతణ్ణి ద్వారం దగ్గరే, “నిన్ను నీ మెడలోని మణి ఇవ్వమని అడిగాను, ఇచ్చావు కాదు,” అన్నాడు. అవుణికాంతుడు కుటీరంలో ప్రవేశించకుండా, ద్వారం దగ్గర నుంచి వెనక్కు తిరిగి పోయాడు.

పూడవరోజున అవుణికాంతుడు కుటీరాన్ని సీపీ పీస్తాడగానే, నిత్యానందుడు అతడికి ఎదురు పోయి, “అవుణి ఇవ్వని ఇంతవరకు రెండుసార్లు అడిగాను. ఇవాళ గునా ఇస్తావా, లేదా?” అని గడ్డిస్తా అడిగాడు.

సిర్పరాజు వు ణికాంత్రు థు విచారంగా వు ణం పేట్టి, “ నిత్యానందా, ఈ వు ణి సామాన్యమైనది కాదు. ఇది నేను ఏది కోరితే అదిచ్చే కావు ధేను మూకల్పతరు మా ఇటు వంటి దాన్ని అడిగితే, ఎలా ఇవ్వగలను ? అందు వలననేను ఇక ఏనాథూ నీ కుటీరం చావు లకు కూడా రాను ,” అంటూ మెచ్చ దిరిగి, తన లోకానికి వెళ్ళిపోయాడు.

నిత్యానందు థు , వు ణికాంత్రు థు మ్హిడేమో అని ఒకవారు రోజులపాటు ఎత్తర్రు చూశాడ . అతడు రాలేదు . దానితో అతడికి ప్రాణ వు ణ్రిత్రు ణ్ణి పొగొట్టు కున్నానే అన్న బెంగపిట్టు కుని, చిక్కి శల్యమై పోయాడు.

ఈ స్థితిలో నిత్యానందు థు , తప్పు థు ఎలా మ్హిడే చూ సీ పొదావు ని అతడి కుటీ రానికి వచ్చాడు . తప్పు థు దేహిస్థితి చూ సీ సత్యానందుడు చాలా వ్యాకులం చెంది, “నీ ఆరోగ్యం వు ను పిటికన్నా చాలా పాడైపోయి నట్టున్నది. నేను చెప్పినట్టు చేశావా? సర్పరాజు వెడల్పు ంకా విరగడ కాలేదా?” అన్నాడు .

“అన్నా, ను మ్హ చెప్పినట్లే, ఆ సిర్ప రాజును వు ణి ఇవ్వను ని అడిగాను. అనాటి

నుంచీ అతను ఇక్కడికి రావడం వూ సేశాడు . అతడు కుటీరానికి వచ్చి నాతో వూ ట్లాడు తూ , తన పిడగవిప్పి నా తలపై ఆచ్ఛాదనగా పిట్టడం నాకెంతో ఆనందకారణంగా వుండేది. ఇప్పుడు వు నన్నీ కలవరం చెందుతున్నది. ఇందు వల్లనే, నే నింతగా శ్రీ స్కించిపోయా ను ,” అన్నాడు నిత్యానందు థు .

అప్పుడు అన్న అన్ని న బోధినిత్వత్రు , “తప్పు థూ , సిర్ప రాజు ఆ వు ణికాంత్రు థు నీ ప్రాణాన్ని హీతు డల్లు నందు కు వు రిసీ పొయా మాకాని, అంత ప్రాణాన్ని హీతు థూ ను మ్హ వు ణి ఇవ్వను ని అడిగేసిరికి, నీ మొహం చూ డడవు వూ సేశాడు . ఇదేనా ప్రాణ మిత్రుడైనవాడు ప్రవర్తించవలసిన తీరు? అతడు స్వార్థపరుడు, నిజమైన స్నేహితు థు కాదు . అందు వల్ల అతడు ఇక్కడికి రానం దు కు విచారించకు,” అని హితబోధ చేశాడు .

అన్న చెప్పిన మాటల్లో నిత్యాన్ని గ్రహించిన నిత్యానందు థు , ఆ తరవాత ఏనాథూ సిర్పరాజును గృ రించి ఆలోచించనలేదు . త్వర లోనే అతడికి విచారం పొల్లు , పై ర్థారోగ్య వంతు డయ్యా థు

విష్ణు కథ

కృష్ణుడి బెన్నత్యం పేర్లు గుత్తున్నట్లే, శత్రువుల కూడా పెరిగారట. శత్రు పాల జరాసింధుల కూటంలో చాలావుంది ధర్మార్థ ధైర్య రాజులు కలిశారు.

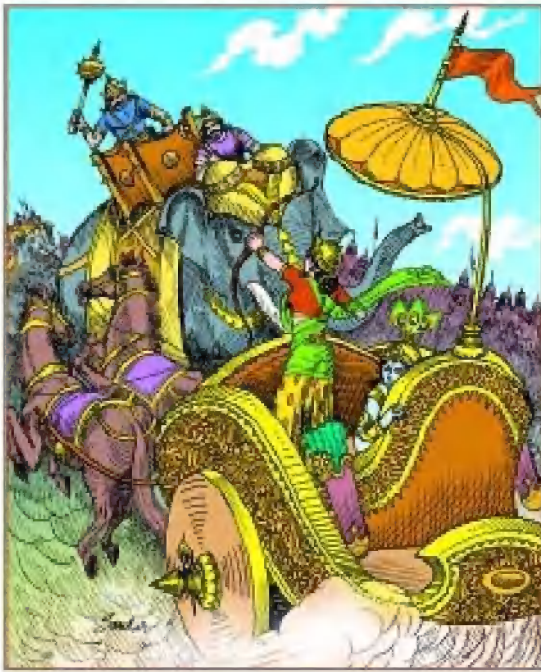
పాండవుల కర్మ శివేశ్వరాజు కత్తి పుకరచేతులను శంఖచక్రాలతో చెల్లుంపుకొని, భుజాలకు తగిలించుకొని, పేద గదను పట్టుకొని, తానే విష్ణు అవతారమని, వాని దేవతనని, కష్టమైన కార్యాన్ని పరిగల్పాలని చాటుకుంటున్నాడు. శత్రు పాలకు వురొక తప్పుడు సాల్పత్రు అభయం నే వివరం వీడ, ద్వారకా నగరం పేరు విహారం చేస్తూ కయ్యానికి కాలి వుమ్మతూన్నాడు. తూర్పు దిశను నరకాస్మిత్తు ప్రచండంగా చెలరేగుతున్నాడు. దక్షిణంలో బలిచక్రవర్తి కుమారుడైన బాణాస్మిత్తు, శివేశ్వరంతో

శోణమితాన్ని రాజధానిగా రాసి పాలన విస్తరింపజేస్తున్నాడు.

కాలయ వసుడి తప్పుడు కాలాంతకుడు తనకు, జీవిగా పట్టిన ఎవ్వరివల్లా భయం లేదన్న దైవజ్ఞ నిర్ణయం ధీమాతో, యవన వృద్ధుల సేన్యాలతో దారణ రక్షణతో సాగిస్తూ, దేవతా విగ్రహాలనూ, శిల్పాలనూ ధ్వంసం చేస్తూ, దేశాలను కొల్లగొడుతూ కష్టమైన హితవూర్షాలని పగబట్టాడు.

దండయాత్ర సాగిస్తూ గాంధారనెవులో జగన్మోహనంగా పాలరాతితో మలచిన మోహినీ శిల్పాన్ని చూసి వివశుడయ్యాడు.

ఆ విగ్రహాన్ని కష్టమైన విశ్వకర్మ చేత చేర్చించి, తనయ్యాగమయ్యాగ్ని దానిలోకి పంపి, అక్కడ పట్టించాడని కాలాంతకుడికి తెలియదు.

ఆ సాలభంజికా ప్రితిపు న్న తరలింపు కు పొల్లు , కాలాంతకుడు తన అంతఃపిత వుండిరంలో పేట్టుకొని, ఆ శిల్ప సృందరికి ప్రాణం వల్ల ఎంత బాగుండు న్న , అని గుట కల్లు వ్రుంగు త్తున్నాడు .

ఒకనాటి రాత్రి పురలో గానానికి అన్న మామోగుతున్న అందెలసవ్వడికి మేల్కొని విగ్రహానికి బదులు నాట్యం చేస్తున్న సృందరిని చూశాడు. వ్రాహ్మణంతో కాలాంతకుడు తటాలున వెళ్ళి ఆమె చేతులను తన మెడ చుట్టూ వేసికొన్నాడు . పురుషుణ్ణి ఆమె యథా ప్రకారం శిలావిగ్రహం అయింది. విగ్రహం బాప్తి బంధంలో మెడ బిగుస్తు కు పొల్లు గిలగిల తన్నుకొంటూ బొగ్గగా వూడి పొల్లు దభివు నికిందపడిపోయాడు . విగ్రహం చేతులు విరిగిపోయాయి . కాలాంతకుడు చచ్చాడు . యవన రాజ్యంలో చేతుల్లేని

మొండిమోహినీ విగ్రహం పుగిలిపోయింది. కాలాంతకుడిసలన్న కష్టిపు తరిపు తరిపు కొట్టాడు . అంతలో వేద్ద అగ్నిపర్వతం సిగిలి యవనరాజ్యాన్ని ధ్వంసం చేసింది.

పిడవు టి దిక్కున వేళ్ళు, యవనుల అలజడి తొలగిందంటే, ఇట్లు తూర్పున ప్రాగ్భృతిషాన్ని పాలించే నరకాసురుడి విజం భణపు రింత ఉపిద్రవంగా తయారయింది.

మరాహవతారం భూమిని ఉద్ధరించుమృత భూదేవికి పిట్టైన నరకాసురుడు ప్రాగ్భృతిషి పితాన్ని రాజధానిగా చేసికొని, అన్ని రుసులుతో దేవలోకం పుడదాడిచేసి, దేవతలను పాదాక్రాంత్రులుగా చేసి కున్నాడు . దేవతల అదితి కుండలాలను లాక్కొచ్చాడు . పున్నలను , సాధు సింజులను హింసిస్తూ, భూమిని పురొక నరకం చేశాడు . పిదహుత వేల వుంది కన్యలను చెరచెచ్చాడు.

దేవతలు , పున్నలు నరకుడివెడతొలగించ వుని కష్టిణ్ణి ప్రార్థించారు . కష్టిపు వారికి అభయ పుచ్చి బయలుదేరాడు . కష్టిడి వెంట సత్యభామ కూడా బయలుదేరింది.

తల్లి భూదేవివల్ల గాయ పడితేనే తప్ప, నరకాసుర సింహారం అనింభవపు నివరం ఉంది. సత్యభామ భూదేవి అంశతో పిట్టైనది.

సత్యభామతో కష్టిపు గర్భదవాహనా రూపు డ్విప్రాగ్భృతిషి పుడదాడిచేసి, అన్ని రుసులను రూపిస్తూ పాడు .

నరకాసురుడు మదగజాన్నెక్కి ఎదుర్కొన్నాడు . యుద్ధం చేసి కష్టిపు విశ్రాంతి తీసి కుంటున్న సుపు యంలో, సత్యభామ నరకుడితో గొప్పగా యుద్ధం చేసింది.

సిత్యభావు ఆకర్ణాంతపు నారిసారించి విడిచిన బాణం నరకుడి గుండెలో బలంగా నాటు కొంది. అప్పు! అని నరకుడు నేలకొరిగి తుడి సోహిసింతో గదను ఎత్తి కష్టమిడి పేక్కి లంఘించాడు. కష్టమిడు చక్రాయుధంతో నరకుడి తల నరికాడు.

తల తెగిపిడు తూ కష్టమిడిని విష్ణుమూర్తిని తింపు తూ నరకాస్థిర ధృతి, తన జ్ఞాపికార్థం లోకులు తన నిర్యాణాన్ని పిండగ జర్రు మీ కోవాలని వరం కోరు కున్నాడు.

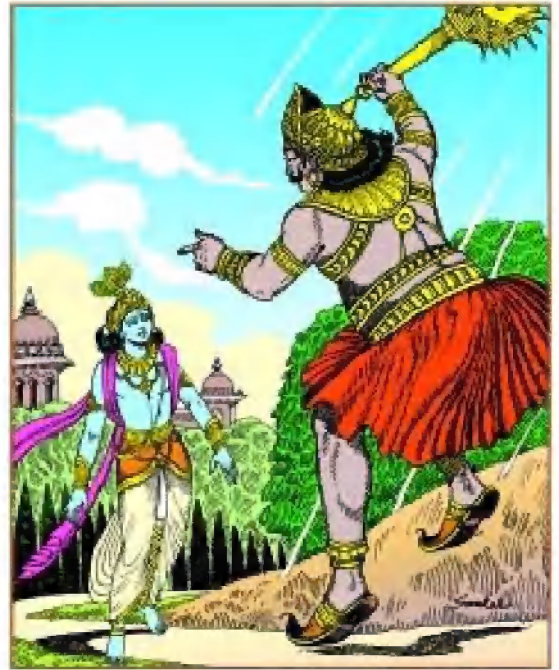
నరకాస్థి రసింహారం జరిగిన రోజు నరక చక్రర్షి, పురూష నరకపాలన అంతరించిన దీపావళి పిండు గలు ఏర్పడ్డాయి.

నరకుడి కుమారుడు భగదత్తుడిని పిట్టా భిషిక్తుణ్ణి చేసి, అదితి కుండలాల్ని పిచ్చు కొని, సిత్యాకష్టమిడు ద్వారకకు చేరాడు.

ఒకనాడు కష్టమిడు రుక్మిణీదేవి పుందిరంలో ఉండగా, నారదుడు వచ్చి పారిజాత పిష్టాన్ని ఇచ్చాడు. కష్టమిడు దాన్ని రుక్మిణీ కిచ్చాడు. అది తెలిసి సిత్యభావు దేవి అలిగింది. పారిజాత వాన్నే ఆమె ఇంట నాటు తానని కష్టమిడు బుజ్జగించాడు.

అదితి కుండలాల్ని ఇచ్చే పనిగా, సిత్యభావుతో కష్టమిడు గర్భ తృంతు నిప్పదేవలోకు వెళ్ళాడు. అదితి కుండలాల్ని అప్పగించి, సిత్యతో సందనవనవిహారం చేస్తూ కష్టమిడు పారిజాత వాన్ని పేకలింపాడు.

సిత్యాకష్టమిడు పారిజాతాపిహారణం చేసి వెళ్తుంటే, దేవేంద్రుడు యుద్ధానికి వచ్చాడు. ఇంద్రుడు విసిరిన వజ్రాయుధం గర్భ తృంతుడి రెక్కకు తాకగా ఒక ఈకను విడిచింది

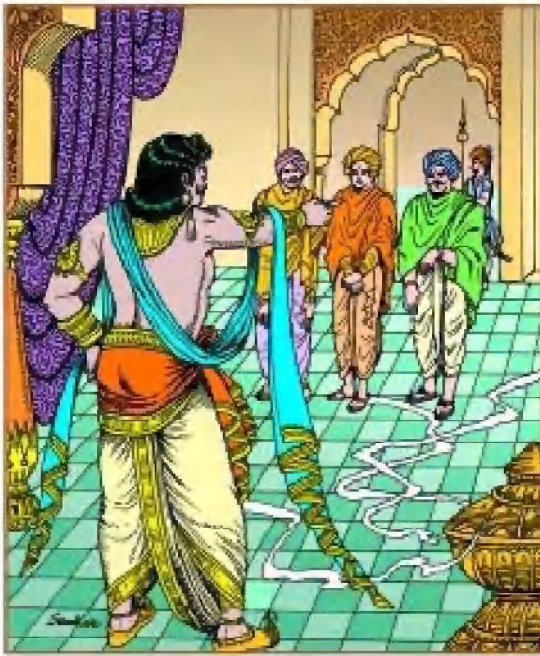
వదిలాడు. ఇంద్రుడు గర్వభంగం పొంది, కష్టమిడు స్వంతకాలం, పారిజాత వాని భూస్మిడు ఉంటుందని చెప్పాడు.

సిత్యభావు అంతఃపిహారానవనంలో పారిజాత వాని పై లతో వికసించింది.

కృష్ణుడు పుత్రప్రాప్తి కోసం కైలాసానికి వెళ్ళి తపిస్తూ చేసి శివాను గ్రహం పొందాడు. ఆ అదన లో సాల్పత, ఎండ్రకుడు ద్వారా వాని లకు అలజడి కలిగించారు. కష్టమిడు వారిని వధించాడు.

దుంతవక్త్రుడు చచ్చిన వారికి ఉత్తర క్రియలు జరిపి తిరిగి వస్తాడగా కష్టమిడు ఎరుర య్యాడు. పిట్టరాని ఆగ్రహంతో గదను ఎత్తి దుంతవక్త్రుడు కష్టమిడిపై లంఘించాడు.

కష్టమిడు తిరిగి సింహించగా వెలువడిన విజయ ని అంశ జ్యోతిరూపంలో కష్టమిడు చేరింది.

కృష్ణుడికి ప్రద్యుమ్నుడు మొదలైన పెక్కువుంది కువూళ్ళ కలిగావు. ప్రియవున్నది కుమారుడైన అనిరుద్ధుణ్ణి కలలో బాణాసురుడి కుమార్తె ఉష చూసి మురిసింది. ఆమె చెలికత్తె చిత్రలేఖ శాంబరీ మాయా ప్రభావంతో, అనిర్భుద్ధిని ఉష అంతఃపితానికి తెచ్చింది. ఉష అతణ్ణి వరించింది.

బాణాసుర డ్ర అనిర్భుద్ధి నాగపాశంతో బంధించి చెరలో పేట్టాడు. వు నవడి కోసం కష్టిత యుద్ధానికి వచ్చాడు. శిష్యు బాణుడి కోసం కష్టితతో యుద్ధంచేసి చిత్తుగా ఓడిపోయాడు.

కృష్ణుడు బాణాసురుడివెయ్యి చేతులలో రెండు మిగిల్చి, మిగతా వాటిని నరికాడు. బాణాసుర డ్ర శరణాగతుడై కష్టితతో వియ్యవందాడు. ఉషానిర్భుద్ధుల కళ్యాణం జరిగింది. దోణంలోని అనిర్భుద్ధులకూ, ఉత్తరు

లోని రాజులకూ సింబంధ బాంధవ్యాలు ఏర్పడి సమైక్యత వర్ధిల్లింది.

కష్టిత పొండవఱకు అండగా నిలబడ్డాడు. బలరావు డికినివృత్తు కాకపోయినా కృష్ణుడు చెల్లెలైన సుభద్రకు అర్జునుడితో వివాహం జరిగేలాగ సిహాయ్ చేశాడు.

బావవు రవు ల్మొక ష్టార్జునులు ఖాండవ దహను జర్ర గు త్తున్నప్పిడ్ర ఆ వనంలో ఉన్న రాసి వు హాళివు యుడిని కాపాడారు. వు యు డ్ర పొండవఱకు గొప్ప సిభను నిర్మించు తానన్నాడు.

అగ్నిదేవత కష్టిడికి ప్రి దర్శనప్రాప్తి పొంచజన్య శంఖాన్ని, అర్జును డికి గాండీవ ధను స్పిన్నా, అయ్ త్రాణీరాల్ని, దేవదత్త శంఖాన్ని సత్వ ర్పించాడు.

ధర్మరాజు రాజస్థాన్ యాగం తలపేట్టాడు. జరాసింధ్ర ణ్ణి అంతం చేయ వలసిన సివు యం వచ్చింది.

కష్టిత, భీష్మార్జునులు వూర్ర వేషాలతో గిరిప్రజషితం చేరి, అతిథులు గా జరాసింధ్ర డి మందిరానికి వెళ్ళారు.

జరాసింధ్ర డ్ర, బకాసుర డ్ర, దుర్యోధను డ్ర, కీచకుడు, భీము డ్ర సివు బలులు. వీరిలో ఒకడి చేతనే వు గిలిన నలు గుర్రా చంపిబడతారనే సింగతి కష్టిడికి తెలుసు. అదివరకే భీము డ్ర బకాసుర ణ్ణి చంపాడు. కనుక, భీము డే జరాసింధ్ర ణ్ణి చంపాలి. జరాసంధుడు అస్త్రశస్త్రాలతో చావడు. అతని శరీరాన్ని రెండుగా చీల్చి చంపాలి.

తావు భోజనానికి బదులు, తవు లో ఏ ఒక్కరితోనైనా మల్లయుద్ధాన్ని కోరివచ్చామని

కృష్ణుడు చెప్పాడు. జరాసంధుడు వాళ్ళెవరై నదీ గ్రహించాడు .

“కృష్ణా! నీవు నాకు వెరచి ప్రవర్ణణ గిరికి పారిపోయి నవాడివి. అర్జునుడు అర్జుకుడు . భీముడే నాకు సరియైన జోడీ!” అన్నాడు జరాసంధుడు .

భీముడికి, జరాసంధుడికి ముష్టియ్యద్దం, వుల్లయ్యద్దం పూరుగా జరిగింది. భీముడు కష్టిడి ఆదేశించేతం ప్రికారు జరాసంధుణ్ణి రెండు సమభాగాలుగా చీల్చి, అవి తిరిగి కలుపు కోకుండా వాటిని అపిసివ్వంగా వేరుచేశాడు . ఆ విధంగా కష్టిడు భీముడిచేత జరాసంధుణ్ణి అంతమొందించాడు.

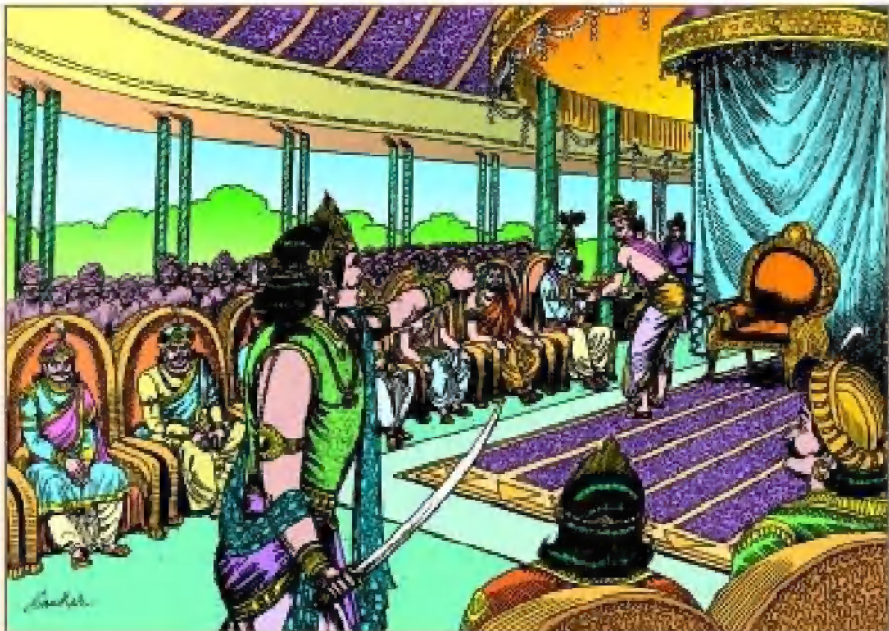
భీష్ముడు చెప్పగా ధర్మరాజు రాజసూయానికి అగ్రవేతాన్ని, అగ్రతాంబూలాన్ని కష్టిడికి ఇచ్చాడు .

సింహాపుధ్యంనుంచి శిశుపాలుడు లేచి అధిపించాడు . కత్తిపూసీ పొండమలనూ , కష్టిడినీ హితవూరుస్తానన్నాడు . పేళ్ళి కూతుర్ని ఎత్తుకుపోయిన కష్టిడు దొంగ, కులహనుడు అంటూ ధూషించాడు .

అప్పటికే శిశుపాలుడి అపరాధాలు నూరింటికి వినిపిస్తున్నాయి .

కష్టిడు చక్రంతో శిశుపాలుడి తల ఖండించాడు . శిశుపాలుడు నుంచి జయ్యడి అంశ జ్యోతిరూపంలో కృష్ణుడిలో ఐక్యమైంది. జయవిజయాల మూడవ జన్మసమాప్తమై, వారి శాపం తొలగి విష్ణుద్వారపాలకులుగా వైకుంఠాన్ని చేరారు .

పురోధనుడు పొండమలకు వున్నాడు నిర్మించిన వుయ్యసిభను చూసి అబ్బురపెట్టతూ , అనేక భంగపాట్లు పెట్టాడు . రత్నకం

బళప్పు పిరచి ఉన్నదను కొని అదుగు వేసి
నీటిలోపిడ్డాడు . అది చూసి ద్రౌపది నవ్వింది .
దుర్యోధనుడు అవమానంతో కుప్పిలిపొయ్యాడు .
శకుని అతన్ని ఓదార్చి పొందవట్టు ద్రౌపదిని
దుర్యోధనుడికి బానిసిలుగా చేస్తానన్నాడు .
ధర్మరాజును ఎలాగైనా వెంటనే జూదానికి
రప్పించవున్నాడు .

కుచేలుడు కష్టిడి బాల్యహితుడు .
కష్టిబలరావులు సౌందీపిఠి దగ్గర విద్యా
భ్యాసించేవారు . కుచేలుడు సిహివిద్యార్థి .

అధిక సంతానంతో, అదరికంతో కంగి
పొత్తున్న ఆ బ్రాహ్మణుడు భార్య సలహాతో
కష్టిణ్ణి కలుపుకోడానికి బయలుదేరాడు .
అతని భార్య చికరంగా కొద్ది అట్టు కులను
చేసి చిన్న పూటగట్టి ఇచ్చింది .

అష్టివు హిమిలు వినిపిస్తూండగా నోదోపిరి
భాగంలో తూగుటూయల ఊగుతున్న
కష్టిడు ధూరాన వస్తూన్న కుచేలుడిని
చూసి పాదచారిగా ఎదురేగివెళ్ళి, బాల్య
పుత్రుణ్ణి గాథాలింగనం చేసికొని, వుండి
రానికి తోడ్కొనివచ్చి, తన సీంహాసనం మీద
కూర్చుండబెట్టాడు .

కష్టిడి ఎనవుండుగురు దేవేరులు
కుచేలుడికి సమస్తపు ర్యాదలు చేశారు .
కష్టిడి అదరానికి ఆనందపారవశ్యంలో
పునిగిన కుచేలుడి చేతనున్న అట్టు కుల
పూటను కష్టిడు తీసికొని, పూట విప్పి
పీడికిలినిండుగాతీసి, ఆప్యాయంగా ఆరగిం
చాడు . అష్టివు హిమిలు మిగిలిన వాటిని
పింపుకొని తిన్నారు .

కుచేలుడు తానెందుకు వచ్చాడో మరచి
పోయిన ఆనందంతో, కష్టిడిని పునసిలో
పురీపురీతలంపుకొంటూ, తిరుగు ప్రియా
ణప్యైణంబికోచ్చేనికి గర్త పట్టలేకపోయాడు .

అతని చిన్న ఇంటికవూరుగా గొప్ప భవనం!
ఆ భవనానికి వెండి బంగారాల జలుగుల
గోడలు, రత్నాలు పొదిగిన స్తంభాలు కనిపిం
చాయి . అతని భార్య ఆభరణాలతో మెరిసి
పోతున్నది . పిల్లలు పట్టుబట్టలేక మెంతంలో
కుప్పి పూల్లాగ ఆనుకుంటూ ఆడుకొంటున్నారు .
అష్టిసీరులు అతని ఇంటి నిండుగా వెల్లి
విరిశాయి . కుచేలుడు, అతడి భార్య పిల్లలూ
కష్టిడి క పొవోషాన్ని కొనియాడుతూ భక్తి
తత్పర లైసి ఖించారు .

సుప్రసిద్ధం కాని సుందర ప్రదేశాలు:

భవాని - నదీ మధ్యంలో అందాల దీవి

నాలుగు వేలైతా నీళ్ళతో చుట్టబడిన భూ భాగాన్ని దీవి అంటారు. నీటి సంగమం వలన కందరికీ తెలుసు. బంగాళాఖాతంలోనూ, అరేబియా సముద్రంలోనూ ఉన్న అందమైన నదీ-నీళ్ళ బారి దీవులు, లోతట్టు, పునీకాయ దీవులు గురించి భూగోళం పాఠంలో చదువుకున్నాం. సముద్రపు ధ్వజంలోనే కాకుండా పునదేశంలో కొన్ని నదుల పునీకూడా దీవులు ఉండడం విశేషం. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం కర్ణాటకలో ఉన్న భవాని దీవి అలాంటివాటిలో ప్రధానమైనది. ఈ అందాల దీవి విజయవాడకు నాలుగు కి.మీ. దూరంలో నదీ జలాల పుట్టాన్ని ఒకే తీరుగా ఉంచే ప్రకాశం బ్యారేజీకి సమీపంలో ఉన్నది.

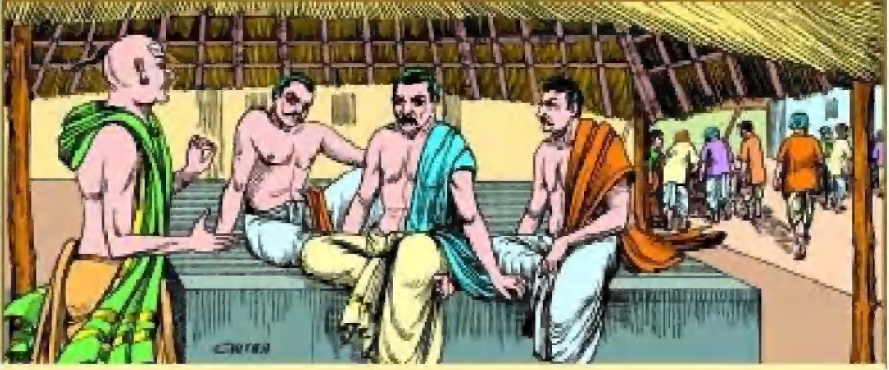
రోజూ బెర్హామ్ పార్క్ నుంచి వెళ్ళి పడవలలో ఈ సుందరమైన దీవిని చేరుకోవచ్చు. పడవ నదీ జలాలలో కొంతదూరం వుండు కు సాగి మేగం మిజుకుంటున్నప్పుడే దీవి పున కంటబడడం ఆరంభమవుతుంది. నీళ్ళ పైతేలు తూర్పు స్వర్గంలాంటి ప్రకాంత సుందరమైన ఈ దీవి అందవందాలను దూరం నుంచి చూస్తున్నప్పుడే పున గులుకాక తప్పదు. మరీ పిల్లలకయితే నదీ ప్రయాణమే అద్భుతమైన అనుభవాన్నిస్తుంది. పడవ ప్రయాణం తరవాత దీవిలో అత్యున్నత పట్టణాన్ని, ప్రకాశం తీర్థం ఒకటి ఉన్న అనుభూతిని పొందుతారు. ఇక్కడ భూగోళం విభిన్న పార్శ్వాలను అధ్యయనం చేయవచ్చు.

కర్ణాటక, గోదావరి నదుల పునీకూడా దీవులు చాలా ఉన్నాయి. వాటిని లంకలు అనడం పెరిపొటి. వీటన్నిటిలోకీ చాలా పెద్దదీ, అడమితో, కొలనులతో, పచ్చికబయళ్ళతో నిండిన దీవి ఈ భవాని దీవి. అందుకే ఇది ఒకరోజు పినదయ త్రకు చాలా అనుభవమిస్తుంది. భవాని దీవి విలక్షణమైన జీవావరణ పర్యాటక కేంద్రంగా రూపొందించడానికి ఇప్పటికీ పనులు చేస్తున్నారు.

ప్రస్తుత వ్యాపార కేంద్రంగా వెలుగుతున్న విజయవాడ నగరానికి దేశంలోని అన్ని ప్రాంతాల నుంచి రవాణా సౌకర్యాలున్నాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర రాజధాని హైదరాబాదుకు ఇది 275 కి.మీ. దూరంలో ఉన్నది.

సమయస్ఫూర్తి

ఒక ఊళ్లో భద్రయ్య అనేవాడు హిస్తి సొప్పు ద్రికంలో చాలా గట్టివాడు. ఆ చుట్టూ పక్కల గ్రామాలలో భద్రయ్యకు చెయ్యి చూపించనివాడు లేడు. అతను చెయ్యి చూసి మనిషి మనస్తత్వం ఎటువంటిదైనదీ, ఆ మనిషికి లోగడ ఏమేమి జరిగినదీ, ముందు ఏమి జరగబోయేదీ చూసినట్లు చెప్పేవాడు.

హిస్తిసొప్పు ద్రికం వత్తిగా పేట్టుకున్న వాళ్ళు భద్రయ్యవారు ప్రితిష్ఠిలు విని, అతనికి వెరచి, అతనుండే గ్రామం చాయలకు వెళ్ళేవారు కారు. ఎవరన్నా పొరపాటున వస్తే భద్రయ్య వాళ్ళు పిదిపుండిలోనూ పిరికు పేట్టి, వూడుచెర మఱి నీళ్ళ తాగించి వురి గ్రామం నుంచి బయటికి పిరిపాడుతాడు.

భద్రయ్య సింగతి తెలియక రావు శాస్త్రి అనేవాడు చేతులు చూసి ప్రశ్నలు చెబుతానంటూ ఆ గ్రామానికి వచ్చాడు. రావు శాస్త్రి ఊళ్లోకి వచ్చేసిరికి గ్రామ చావిడి వద్ద భద్రయ్య

నల్ల గురితోపాటు చేరి లోకాభిరామా యణం వూట్లాడుతూ కాలాపిం చేస్తున్నాడు.

రావు శాస్త్రి కూడా చేతులు చూసేవాడని తెలియ గానే భద్రయ్య, “ఏమయ్యా, నువ్వు ఏయే గ్రంథాలు చదివావు? నీ గురువు గారెవరు? హిస్తిసొప్పు ద్రికంలో ఏయే విభాగాలు నీకు తెలుసు? అనిలు నీదేవులు?” అని ప్రశ్నలు వేశాడు.

“అయ్యా, నేను హిస్తిసొప్పు ద్రిక శాస్త్రం చాలా కొద్దిగా చదివాను. నాకు తెలిసినది బహిరంగం. తెలిసినంతవరకే ప్రశ్నలు చెప్పి పోట్లపొసి కుంటున్నాను. ఇక ఊరా? పిట్టి పేరిగిన డొర ఏనాడో వదిలేశాను. ఎక్కడ పోట్లగడిస్తా, అదేనా డొర,” అన్నాడు రావు శాస్త్రి అణకువగా.

అతని అణకువ చూసి భద్రయ్య రెచ్చి పొయ్యి, “నీ మిడిమిడి జ్ఞానం చూసే ఈ వూళ్ళోవాళ్ళు డబ్బులిచ్చేటంత వెర్రివాళ్ళు కారయ్యా! నా సింగతి నువ్వు వినలేదు

కాబోలు . హిస్తసాముద్రికంలో అందెవేసిన చెయ్యిని నేనుండగా నీకు ఈ ఊళ్ళో మంచి నీర్ల కూడా పిట్టెరు . అందు చేత వు రోస్త రు చూపు కో!” అని నిష్క్రమంగా అన్నాడు .

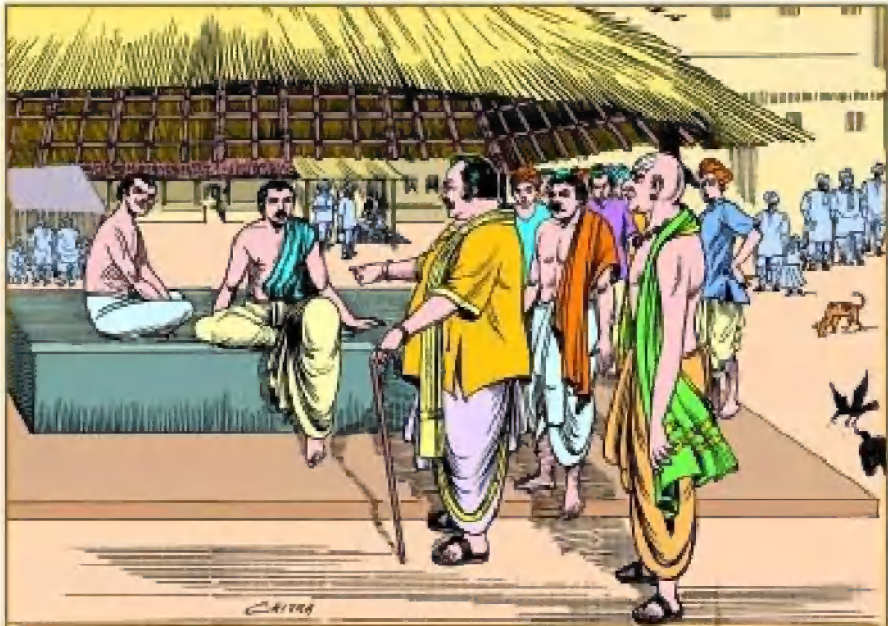
అది విని రావు శాస్త్రికి కోపం వచ్చింది. ఈ భద్రయ్య అహంకారాన్ని అణచకుండా వెళ్ళ గ్రాడదన్న కుని అతని , “అయ్యో, ఎవరుతటి వార వార! నేను వీ కన్న గిప్పివాణ్ణి ద్రిగ ల్పాలు పిలకలేదు . కాని వీ రు ఏ ఆధారమూ లేకుండానే నన్ను తీసిపోశారు . తరతపు భేదాలు నిర్ణయ వు య్యది పిరి”లో గదా? వీ కు నాకన్న ఎక్కువ తెలిసినట్లు ఏ ఆధారం మీద చెబుతున్నారు?” అని అడిగాడు.

అక్కడ చేరినవారు రామశాస్త్రి చెప్పినది సబబేననీ, ఇద్దరూ ఎరగని మనిషి చెయ్యి చూసి ఆ మనిషిని గురించి చెబితే, ఎవరు

చెప్పినది సరిగా ఉన్నదీ తెలిసిపోతుందనీ అన్నారు .

వాళ్ళ ఇలా వూట్లాడు కుంటూ ఉండ గానే అటుగా ఒక పొరుగుూరి మోతుబరి వచ్చాడు . గ్రాపు చావడి వద్ద చేరినవాళ్ళ అయిన ను పీలిచి, “అయ్యో, ఒక చిన్న పిరి” జరు గు తు న్నది. వీ రు ఒక్క “ఐం ఇలా వచ్చి, వీరిద్దరికీ వీ చెల్లి చూపిండి,” అన్నారు .

పొరుగుూరివూ తు బరి దగ్గరికి వచ్చి చెయ్యి చాచాడు. భద్రయ్య అతని చెయ్యి చూసి, “అయ్యో, ఇది పిరి” కనక ఉన్న వూ ట చెప్పక తప్పదు. మీకు ధనం చాలా ఉన్నది గాని, అంతకు వుంచిన లోభితనం కూడా ఉన్నది. మీ భార్య ఎలా చెబితే అలా నడుచు కుంటారు ,” అన్నాడు .

కనకదుర్గ స్వర్గ విభాగంపై రక్షింపబడినది, సుఖదేవుడి కుమార్తె సుకన్య విరసంపూర్ణ పోషకాహారంతో అంగీకరించి, సేవాధిపతి రక్షణలో ఏనుగు మీద శాంతిపూరిత బయలుదేరింది. మార్గ మధ్యంలో ఒక కోతి సేవాధిపతి మీదికి ఉరకడంతో రక్షకులు వెళ్ళా చెదరయ్యారు. సుకన్య జయమగూలంతో తిరిగి వచ్చింది.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

సుఖదేవుడు భవనం ముందుకు వెళ్ళి కుమార్తెనూ, మునిశిష్యుడు గోపంబుణ్ణి చూశాడు.

అతడే నవ్విక్కడికి తీసుకువచ్చాడు, నాన్నా!

సుకన్యా! నువ్వు ఖేనుంగా రావడం ఆనందంగా ఉంది!

నువ్వు పెద్ద భ్రమదావు ఏడుకోర్కీ కాపాడావు గోపండా.

నేను ఆశ్రమానికి తిరిగి వెళ్ళడానికి నలనా మరే!

తండ్రి కూతుళ్ళు సంతోషంగా సాగనవారు.

ఒక పెద్ద కోతి హతాత్మకంగా సేవాధిపతి మీదికి ఉరకేంది. శైలిపాలు హడలిపోయి పారిపోయారు.

మొదట నువ్వు వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకో, తల్లీ...

ప్రభూ, మునిశిష్యుడొకడు ఆశ్రమం నుంచి వచ్చాడు.

... ఆ తరువాత అంతా వివరంగా చదుదువుగాని.

అలాగే, నాన్నా!

ఆమె అంతఃపురంపై తిరిగివచ్చిందే.....

తమరా, ఆర్యా! రండి... రండి...

నమస్కారం!

యువరాజు ఆర్యను చూడగానే సువస్య మందిరసింహాసనం వదిలివెళ్ళింది.

ఇంటికి వెళ్ళిన గోవు అతడిని సత్కరించాలి కదా. వట్టి ఫలాలు తీసుకురా.

అలాగే నాన్నా.

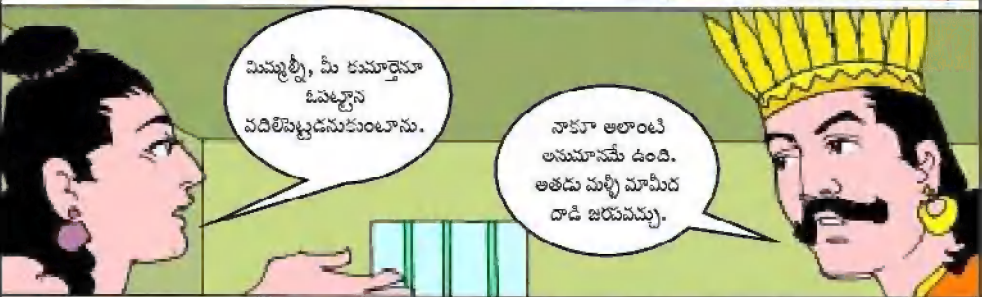
ఆమె చేసుంగా తిరిగి రావడం నాకంతో ఆనందంగా వుంది. అమరసింహాసనం తీర్చిగా గాయపడ్డాడు.

అవునవును, ఆ సంగతే సువస్య చటుతం.

మీరు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

పీరిసింహాసనం తరవాతి ఎత్తుగడ ఏదై ఉంటుందో అని ఆలోచిస్తున్నాను.

మిమ్మల్ని, మీ కుమార్తెనూ ఒప్పెట్టిన వదిలిపెట్టడంకంటాను.

నాకూ అలాంటి అనుమానమే ఉంది. అతడు మళ్ళీ మామిద దాడి జరుపవచ్చు.

మీరు పరింత జాగరూకతై ఉండాలి.

నేను ఈ వోటుకు కట్టుదిట్టమైన భద్రతా ఏర్పాట్లు చేస్తాను. నా మనుషులు...

మళ్ళీ తీసుకెళ్ళి ఇప్పుడు తల్లీ.

సువస్య రావడంతో వాళ్ళు సంభాషణను అంతరాయం కలిగింది.

యువరాజుకు ఫలాలు, పానీయాలు తీసుకువచ్చు నాన్నా!

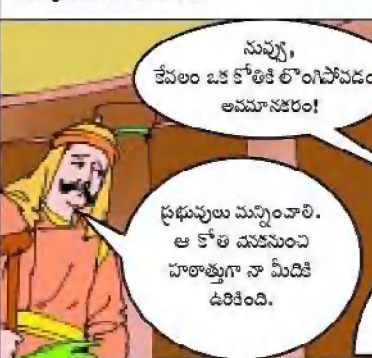
ఆ రెడవాల అర్చ్య, సుఖదేవుడి దగ్గర సలపు తీసుకున్నాడు.

అర్యా! మీ రక్షణపట్ల మీరూ చాలా జాగ్రత్తహోదాలి సుమా!

గురువులతో వర్ధిల్లిన తరువాత, నా పథకాలేమిటో మీకు తెలియజేస్తాను.

అక్కడ శాంతిపురిలో వీరసింహుడు, తన ఆగ్రహాన్ని అదుపుచేయలేక పోయాడు.

సున్న, కేవలం ఒక కోతికి లొంగిపోవడం అమూనకరం!

ప్రభువులు మన్నించాలి. ఆ కోతి ఎవరనుంచి హతాత్తుగా నా మీదికి ఉరికింది.

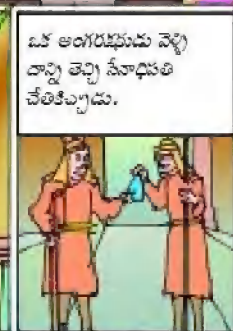
ఏ చేతకావి వివరణలన్నీ నేనెప్పుడు వినదలుచుకోలేదు!

అంతలో ఒక చిలుక వచ్చి వాళ్ళి తలల మీదుగా గుండ్రంగా తిరిగి ఒక బిడ్డను కన్ను జారవిడిచింది.

దాన్ని ఇలా తీసుకురా!

ఇంకా సందేహమా?

ఒక అంగరక్షకుడు వెళ్ళి దాన్ని తెచ్చి సేవాధిపతి చేతికిచ్చాడు.

ఏముంది అందులో? చదువు!

వీరుయో! చుక్కా జీకెలికి పెళ్ళిపడ్డ: పెళ్ళిపడ్డ: ఇది యువరాజు అర్చ్య అక్షా!

తనను తాను యువరాజుని చెప్పుకుంటున్నా వాడు!

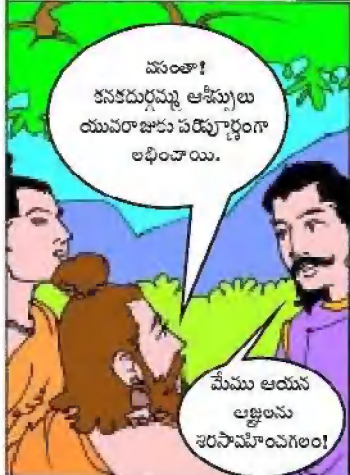
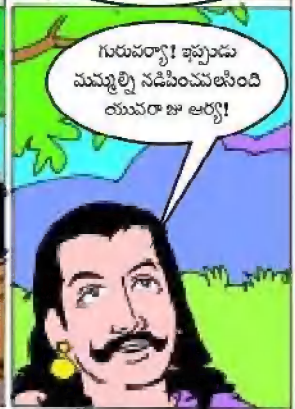
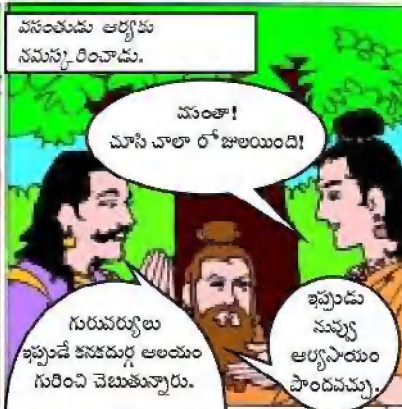
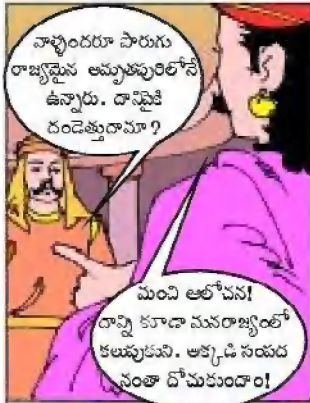
యువరాజు అర్చ్య! ఎవడు వాడు?

వాడు ఏ రాజ్యానికి యువరాజు?

జమీనా వాడు వనం శాంతిపురి నుంచి వెళ్ళిన తరుగుబాటుదారుల నాయకుడై ఉంటాడు. వాళ్ళుతక్కి యువరాజుని పెలుస్తాండువచ్చు!

నన్నే అజ్ఞాపించడానికి వాడెప్పు గుండెలు?

కోణార్క సూర్యాలయం

ఒకప్పుడు రాష్ట్రం కోణార్క వద్దగల సూర్యాలయం పునదేశంలోని పూనవ నిర్మిత పుహాద్భుతాలలో పుఖ్యమైనది.

ఈ ఆలయం పై రీతానికి ఈశాన్యంగా 53 మైళ్ళ దూరంలో ఉంది. పూరి నుంచి ఇక్కడికి చక్కని రోడ్డు వూర్గం ఉంది. భువనేశ్వర్ నుంచి కూడా ఇక్కడికి రావచ్చు. ఈ దారి 43 మైళ్ళు మాత్రమే.

పై రీజగన్నాథ స్వామి ఆలయాన్ని తెల్ల ఆలయ పునీ, కోణార్క సూర్యాలయాన్ని నల్ల ఆలయ పునీ అంటారు.

కోణార్క ఆలయాన్ని క్రీ.శ. 1238-1264 మధ్య ఓడ్రరాజు మొదటి నరసింహ దేవయ్య నిర్మింప జేశాడు. ఈ ఆలయం ఒక పుష్ప భ్రమండమైన ప్రిమాణం కలిగినదై ఉండాలి. ఎందుకంటే ఆలయమంతా శిథిలమైపోగా ఈనాడు మిగిలివున్న ముఖభాగమే ఎంతో పేద్దదిగా ఉండి, పుట్టుపక్కల ఎంతో పూరానికి కానవస్తున్నది!

ఈ ఆలయం పునద సిహజ ప్రిమాణంగల సీంహాలూ, ఏనగ్రలూ, అనేక ప్రితిపులూ అద్భుతంగా చెక్కి ఉన్నాయి. హిందూ ఆలయాల వేటిలోనూ ఇలాటి ప్రితిభగల కళా, శిల్పవూ, వాస్తవికత కనిపించదని ప్రివీణులూ భావిస్తున్నారు.

పెన్నా సిమెంట్ వారి

పెన్నా గోల్డ్

Portland Pozzolona Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 702, Guntur-Cuddapah Road No. 3, Saravali, Guntur, Andhra Pradesh 522 504, India
www.pennacement.co.uk Email: marketing@pennacement.co.uk

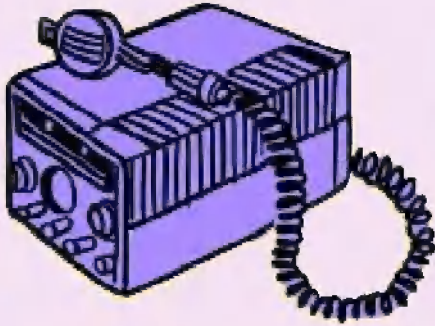
Phone : 086679961
23353832

Fax : 040-23353851

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీధికలు :

హ్యూమ్ రేడియో

వైజ్ఞానికంగా, సాంకేతికంగా వునం ఎంత అభివృద్ధి సాధించినప్పటికీ, ప్రకృతి విజయం అభివృద్ధి ఎదిరించలేకపోతున్నాం. ప్రకృతి వైపరీత్యాలు ఏర్పడినప్పుడు జీవితాలు అతలాకుతలమై పోతున్నాయి. అందువల్ల అవి రావడానికి వుండే వాటిని విసిగట్టి, ఆ సంగతిని సంబంధిత ప్రాంతాలకు వుండు గానీ హెచ్చరించడం ఒక్కడే తర్రుకోపాయంగా కనిపిస్తున్నది. తుపాను లాంటి సెవు యోలలో సేతుం సెవర్ చార పరికరాలు డెబ్బతించుతున్నాయి. అలాంటి సెవు యోలలో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఏ మారుమూల ప్రాంతానికైనా సరే సెవు చారాన్ని వింపిడానికి తగిన విరివిగలగా హ్యూమ్ రేడియో ఉంటున్నది.

హ్యూమ్ రేడియో అంటే ఒకే సేటులో రేడియో స్టేషన్ తో పాటు రిసెవర్ కూడా అవుచ్చిన విరికరం. ఇంటినుంచే రేడియో కేంద్రాన్ని నడవడంలాంటిదన్నమాట. హ్యూమ్ రేడియో సెట్ పనిచేస్తున్నప్పుడు, ఒక భానల్ ద్వారా అదే భానల్ ట్యూన్ చేసే ఉన్నవారికి ప్రపంచంలో ఎక్కడవున్నా రేడియో సహా చారాన్ని వింపిడం, వారు విరాన సెవు చారాన్ని అంధు కోవడం చేయవచ్చు. అంటే ఇది దాదామిఆన ల్యైస్ ఛాటింగ్ లాంటిదన్నమాట. అంధు లో కంప్యూటరుకు బదులు ఇందులో రేడియో సెట్ ద్వారా జరుగుతుంది.

మన పరిసరాలు :

టూరంటూలా

టూరంటూలా నాట్యం గురించి పురస్కృతా వినారా? మధ్యయుగాలలో ఆరంభమైన ఈ నాట్యం ఈనాడు ఇటాలియన్ జానపద సంగీతంలో భాగంగా ఉంటున్నది. టూరంటూలా అంటే ఒక్కంతా రోమా లతో చాలా భయంకరంగా కనిపించే అతి పెద్ద సాలెమియో గు. ప్రాచీనతమైన ఈ విషకీటకం కాటుకు గురైనవాడు భరించరాని బాధతో హేమ గెంతుల్లా ఉంటాయట టూరంటూలా నాట్యంలో వేసే తొలిఅడుగులు.

దక్షిణ యూరపుకు చెందిన ఈ కీటకాలు చాలా విషపూరితమైనవని ఆ కాలంలో నమ్మేవారు. ఆ కీటకాల కాటుకు గురైన వ్యక్తి 'టూరంటూలం' అనే రుగ్మతకు లోనయ్యేవాడు. కాటుకులోనైనరోగి అచేతనంగా పడి పోయే వాడు. అలాంటి వ్యక్తి దగ్గర, సంగీతం వాయింది అతడు లేచి బాగా అలిసిపోయేంత వరకు నాట్యం చేసలా మితికొల్పేవారట. అదొక్కదే (అప్పట్లో) వారికి తెలిసిన వైద్యం!

అల్లు నా, టూరంటూలా కాటా కీటకాలకూ, చిన్న చిన్న జంతు మూకూ ప్రాచీనతమైన తప్పి, పుస్తకాలకు కాదని ఇవాళ అందరికీ తెలుసు.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

రోడ్డు ప్రాచీనత

కొత్తరాతి యుగం నుంచే మానవత్వ ఏదో ఒక రూపంలో రోడ్డును తింటున్నాడు. ఆశ్చర్యంగా ఉంది కదూ ?

తొలిరోజులలో ధాన్యాన్ని పీండి చేసే, నీళ్ళు కలిపి, నిప్పుల మీద కాల్చి రోడ్డులు తయారు చేసేవారు .

ఇవాళి రోజుల్లో వు నం ఒక విధమైన మొక్కల ఫంగస్ అయిన ఈస్ట్ కలిపిన రోడ్డులను తయారు చేస్తున్నాం. ఇలాంటి రోడ్డులను ఈజిప్టులోనే మొట్టమొదట తయారు చేశారు. వారి నుంచి గ్రీకులు దీనిని నేర్చుకున్నారు. రోమలో క్రీ.పి . 150 ప్రాంతంలో 'బేకర్స్ గిల్లులు' ఏర్పడ్డాయి. ఈజిప్టులోని అతి ప్రాచీనమైన పిరమిడ్లలో క్రీ.పూ. 4000 నాటి రోడ్డు కనుగొనబడింది.

టహిట్ కక చెందిన 'రోడ్డు పంతు' తాజా రోడ్డులాంటి వాసనా, రుచి కలిగి ఉన్నది.

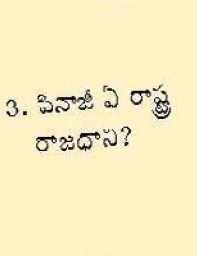
మనదేశం గురించి తెలుసుకుందాం

ఈ నెల క్విజ్ లో కొన్ని 'విదేశ' అంశాలను చూద్దాం

1. గోవా, డయ్యోస్, డావు నత్ పాట్లు వున దేశంలో ఏ ఏ భాగాలను ఒకప్పుడు పౌర్పుగీస్సు లు పాలించారు ?

2. తూర్పు తీరంలోనూ, పడమర తీరంలోనూ ఉన్న ఏకైక కేంద్ర పాలిత ప్రాంతం ఏది?

3. పినాజీ ఏ రాష్ట్ర రాజధాని?

4. ఆరబ్-భారత వంశాలకు చెందిన వుస్త్రి ప్రజలు వున దేశంలో ఏ ప్రాంతంలో ఉంటున్నారు ? వాళ్ళ మరేమిటి?

(సివూ ధానాలు 70వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTHY TATA

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పాఠ్యకార్య పేర్ల రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా వూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జూలై 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహువూసం. ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రు పు, 82, డిఫెన్స్ అఫ్ సర్వీస్ కాలనీ, ఈకాటంథంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

మార్చి నెల పోటీ ఫలితాలు
బి. కీర్తన
కేరాళు డా. బి. ఎమ్. ప్రభాకర్
22 1/2, గాంధీనగర్
బెంగళూరు - 560 009

మొదటి ఫోటో : ఎందులకీ వక్షసం?
రెండవ ఫోటో : విందుకదా సంగీతం!

సమాధానాలు

1. దాద్రా & నాగా హివేలీ
2. పొండిచ్చేరి (పూబా)
3. గోవా
4. లక్షద్వీప్ దీవులు-మోప్పాస్

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

వ్యర్థపదార్థాల నుంచి అందం!

పుష్పి ప్రదర్శనలో సౌనియా ఖన్నా గులాబీలు ప్రథమ బహుమతిని గెలుచుకున్నాయి. అద్భుతమైన ఆ పుష్పాల సౌందర్యాన్ని చూసి వీణ, ఆమె తల్లి అవాక్కయి పోయారు.

“అహ! నీ వేళ్ళల్లో ఏదో వుంతజాలం ఉంది సౌనియా,” అంటూ అమితాశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చిన వీణ తల్లి, “లేకుంటే నేనెంత శ్రద్ధ తీసుకున్నా నా గులాబీలు నీ గులాబీల్లా అందంగా రావడం లేదెందుకని?” అని అడిగింది.

“నాతో వచ్చారంటే ఆ రహి సింగ్ ఏమిటో ప్లీ కు చూపిస్తాను,” అంటూ సౌనియా తోట కేసి నడిచింది. వీణ, ఆమె తల్లి సౌనియా ను అనుసరించారు.

“అహ, ఎంత అందమైన దాష్టీయాలు, కలువలు అత్తయ్యా,” అన్నది వీణ పిట్టదాని ఆశ్చర్యంతో.

“చాలా థాంక్స్, వీణా!” ఇప్పియ దాష్టీయాలు కుండీ కేసి జాగ్రత్తగా చూడటం, అన్నది సౌనియా ఖన్నా.

దానిని చూడగానే ఆశ్చర్యంతో, “ఉల్లిపాయల పొట్టు.... గుడ్డు పెంకులు... ఏమిటీ చెత్తా చెదారం!” అన్నది వీణ.

“అవును, అది చెత్తాచెదారమే. అయితే చాలా ఉపయోగకరమైనది,” అన్నది సౌనియా ఖన్నా నవ్వుతూ. “వంటగది వ్యర్థపదార్థాలు బయోడగ్రేడబుల్ పద్ధతిలో కంపోస్ట్ గా మారి మంచి ఎరువుగా తయారవుతాయి. మామూలుగా మనం అవతల పారేసే వాటిని ఉపయోగించి మన మొక్కలను మరింత ఆరోగ్యంతో కళకళలాడేలా చేయవచ్చు,” అంటూ ఆమె ప్రకృతిసిద్ధంగా ఎరువులను తయారు చేసే పద్ధతిని వివరించింది.

“చాలా అద్భుతం! మామూలు చెత్తాచెదారం ఇంతగా ఉపయోగపడతాయని నాకు ఇంతవరకు తెలియనే తెలియదు,” అన్నది వీణ.

“నేనూ ఇప్పడే నీ పద్ధతిని అనుసరించడం ప్రారంభిస్తాను. చాలా కృతజ్ఞతలు సౌనియా!” అన్నది వీణ తల్లి.

Bio-degrade the waste and see a lot more greens

Decompose kitchen waste like vegetable cuttings, fruit peel-offs, tea/coffee powder etc. and use it as fertilizer for your plants.

PETROLEUM CONSERVATION
RESEARCH ASSOCIATION
10, Bhabang Cross, Phase, New Delhi-110006
Email : pcra@pcra.org
Website : www.pcra.org

Children : Write a slogan on the subject & win prizes

MAHA LACTO MAHA MAZAAI

The Best Lacto in Town

India's largest selling sweets and toffees.